

KURJER ZACHODNI

»ISKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XVIII.

PIĄTEK 18 MARCA 1927 ROKU.

Nr. 76.

Prenumerata miesięczna Zł. 3.50. Konto czekowe P. K. O. — Warszawa — 61.533.

Cena egzemplarsza 20 groszy.

Wielki skandal w Paryżu.

Na powitanie parlamentarzystów polskich zorganizowano wiec pod przewodnictwem prezesa izby deputowanych: przeciwko... prześladowaniu mniejszości narodowych w Polsce.

W ŁOŻY MASOŃSKIEJ.

Paryż, 17.3 (Tel. wł.) — Opinię polską poruszy niewątpliwie do głębi skandal, który na tle sojusznich stosunków polsko - francuskich jest nietylko nie do tolerowania, ale wręcz godny najwyższego napiętnowania.

We środę powróciła z objazdu francuskich miast prowincjonalnych delegacja parlamentarzystów polskich, przywożąc z sobą garść jaknajmniejszych wrażeń, które serdeczność francuska obdarzyła ją sówicę. Ale oto na wstępie do stolicy Francji czekała ją dziwna niespodzianka.

Rozlepione na rogach ulic afisze, ogłaszają o mającym się odbyć we czwartek wielkim wiecu protestacyjnym w sali loży masonskiej przy rue Cadet, przeciwko... prześladowaniu mniejszości narodowych w Polsce, przeciwko białemu terrorowi, którego wyrazem jest nielegalne aresztowanie 6.000 osób, przeciwko łepieniu przez rząd polski wszelkich odruchów wolności etc. etc.

A wystąpić mają na wiecu nie byle jakie tuzy. Afisze głoszą, iż przewodniczącym meetyngu jest ni mniej ni więcej tylko sam prezes izby deputowanych Ferdynand Buisson, obok zaś ningo wystąpić ma Jean Locquin, prezes francusko - polskiej grupy parlamentarnej. Obaj ci me-

żowie pełnią w stosunku do polskich parlamentarzystów nie tylko rolę gospodarzy ale są równocześnie tymi, którzy zaprosi-

li delegację polskiego parlamentu do Paryża.

Dopełniają kompanji Marceli Cachin,

Odezwa biskupów polskich.

ODEZWA NAWOŁUJE DO PRZESTRZEGANIA ZASAD MORALNOŚCI W ŻYCIU.

Warszawa, 17.3. (Tel. wł.) Z okazji zakończenia zjazdu biskupów polskich, uczestniczący w zjeździe biskupi i arcybiskupi w liczbie 24 wydali dwie odezwy.

Pierwsza z nich zwraca uwagę na niebezpieczeństwo, grożące religji i kościołowi katolickiemu ze strony wrogów, a co się uwidocznia w projektowanym zamachu na sakrament małżeństwa, w zepęceniu obyczajów, w szerzeniu się rozpusty i rozpanoszeniu nieskromnych tańców. Odezwa wskazuje na w zaskakujący sposób ezorząco się zatruwanie dusz pornograficznymi wydawnictwami oraz przypomina o szeregach się sekciarstwie, co się dzieje przy poparciu wpływowych czynników.

Jednocześnie członkowie episkopatu ostrzegają przed upadkiem stanu duchowego w

Polsce, który się ściśle wiąże z pomyślnym stanem państwowym ojczyzny. Episkopat nie ustanie ani na chwilę w obronie najdroższych i szczytnych ideałów.

W zakończeniu odezwy Episkopat wyraża przekonanie, że głos ten zostanie wysłuchany, tembardziej, że w społeczeństwie daje się odczuwać coraz bardziej świadomość, że zjednanie rozbitego i pokłóconego społeczeństwa może nastąpić tylko na zasadach katolickich.

Dруга odezwa poświęcona jest prześladowaniom kościoła katolickiego w Meksyku. Episkopat z największym wzruszeniem serca obserwuje to, co się dzieje w Meksyku, gdyż również kościół katolicki w Polsce przechodził takie same prześladowania i krew męczenników obficie zrosiła ziemię polską.

Strajk w przemyśle włókienniczym.

KONFERENCJA U WICEPREMJERA BARTELA. — PRZYŁĄCZENIE SIĘ DO AKCJI STRAJKOWEJ INNYCH ZAWODÓW.

Warszawa, 17.3 (A. W.) — Dziś przed południem p. wicepremier Bartel przyjął przedstawicieli przemysłu łódzkiego od których informował się o sprawie strajku w Łodzi. W konferencji wzięli również udział — minister przemysłu i handlu Kwiatkowski, minister pracy dr. Jurkiewicz, minister skarbu Czechowicz i minister spraw wewnętrznych Składkowski.

W południe rozpoczęły się w gabinecie ministra pracy i opieki społecznej narady z robotnikami i przemysłowcami w sprawie zlikwidowania strajku włókiennicze-

go. Jak słychać, na propozycję samych robotników zostaną uruchomione trzy fabryki łódzkie, co świadczyłoby o znacznym osłabieniu nastroju strajkowego wśród mas robotniczych.

Warszawa, 17.3 (A. W.) — Przedstawiciele wszystkich łódzkich związków zawodowych na wczorajszej konferencji postanowili przyjąć z pomocą strajkującym robotnikom przemysłu włókienniczego i podjąć łącznie z niemi akcję, nie cofającą się nawet przed strajkiem. Strajk miałby się rozpocząć 18 bm.

WICEPREMIER BARTEL A STRAJK.

Warszawa, 17.3 (Tel. wł.) — W dniu dzisiejszym przybyli do Warszawy przedstawiciele przemysłu łódzkiego oraz robotnicy.

Przedstawiciele przemysłu oświadczyli, że postulatów robotników nie mogą uwzględnić ze względów eksportowych.

Następnie min. Jurkiewicz zakomunikował przedstawicielom robotników o rezultacie rozmowy. Delegacja robotników wyraziła życzenie widzenia się z wicepremierem Bartlem.

Wicepremier Bartel oświadczył, że ina-

czej potoczyłyby się wypadki, gdyby zwrócili się do niego poprzednio o interwencję, ale obecnie czuje przegrana strajku. Ma duży nos i unie czuć dobrze, a od mają żadne przewidywania jego nie okazały się ponne.

Do późnego wieczora toczyły się następnie konferencje w Ministerjum pracy. Konferencje nie doprowadziły do wyniku.

Na piątek zapowiedziane zostało posiedzenie Rady ministrów, która się zajmie sprawą strajku w przemyśle łódzkim.

Jak wiadomo, na piątek planowany jest w Łodzi strajk powszechny.

Marsz. Piłsudski i p. Witos.

DZIENNIK CZESKI O MOŻLIWOŚCI ZBLIŻENIA POMIĘDZY TYMI WYBITNYMI MĘŻAMI POLITYCZNYMI.

Warszawa, 17.3 — „Epoka“ we własnym telegramie z Pragi podaje następującą wiadomość:

W obszernym artykule pod tytułem „Witos i Piłsudski“ zastanawia się organ premiera Swebli nad możliwością zbliżenia między marszałkiem Piłsudskim a stronniectwem Piasta. Autor artykułu v. Dresler, chwaleząc zręczność taktyczną prezesa Witosza stwierdza, że przewrót majowy nie był zwrócony przeciwko osobie ówczesnego premiera Witosza, który dzieł roli, jaką odgrywa jego centrowe stron-

nictwo w Sejmie, przez długi czas uchodził za jedynego kandydata na szefa rządu silnej koncentracji politycznej, lecz przeciwko typowi jego ostatniej koalicji i jego regimowi. W polityce narodu żywego niema niemożliwych kombinacji, o ile chodzi o dobro państwa i stąd też zbliżenie się Witosza do marszałka, zbliżenie dwóch wybitnych jednostek politycznych, nie goniących za karierą w pewnej pomyślnej konstelacji — nie jest nieprawdopodobne.

leader komunistów francuskich, komunistyczny poseł polski Sochacki i inni.

Jesteśmy pewni, że „Liga Przeciwamnestyjn“, która organizuje ten wiec, brutalnie nadużyła nazwisk czcigodnych Francuzów. Nie można dopuścić nawet myśli, żeby mogło być inaczej. Zwraca wszakże uwagę, iż zarówno Buisson, jak Locquin nie przedsięwzięli dotychczas od powiednich kroków, aby jaknajkategoryczniej zaprotestować przeciwko podłemu fałszerstwu.

A JEDNAK PRAWDA.

Paryż, 17.3 (Tel. wł.) — Wczorajem nadeszły wiadomości, że istotnie przewodniczyć będzie Fr. Buisson, prezes izby deputowanych, natomiast p. Locquin oświadczył, że będzie przemawiać, ale tylko w obronie Polski.

Organizatorem wiecu jest komunist polski Sochacki. Organizatorowie zaprosili delegację parlamentarną polską, gwarantując wolność słowa. Na wiecu będzie prawdopodobnie poseł Thugut.

Powrót posła Rauschera.

Warszawa, 17.3. (A.W.) Do Warszawy powrócił poseł niemiecki p. Rauscher, który ma podjąć w myśl instrukcji swego rządu, ponowne rokowania handlowe. Rokowania te w pierwszej fazie, aż do ustalenia pewnych ogólnych zasad, będą podejmowane na drodze ściśle dyplomatycznej.

Mundur żołnierza polskiego kłuje w oczy.

Gdańsk, 17.3. (A.W.) „Danziger Zeitung“ domaga się szybkiego załatwienia sprawy, dotyczącej służby straży polskiej przy składzie amunicji na Westerplatte i zaznacza, że ludność miejscowa rzekomo jest zaniepokojona zwiększeniem garnizonu wojska polskiego na Westerplatte.

Ważne konferencje p. Stresemanna.

Berlin, 17.3. (PAT.) Jak donosi „Vossische Zeitung“, minister Stresemann odbył wczoraj rozmowę z ambasadorami Rosji i Włoch oraz posłem Rzeczypospolitej Polskiej. Dzień nówk zaznacza, że w berlińskich kołach urzędowych przywiązują do tych rozmów, a zwłaszcza do rozmów min. Stresemanna z ambasadorami Rosji i Włoch, niezwykle znaczenie.

Krępujące zaproszenie.

Paryż, 17.3 (A. W.) — Delikatna kwestja odpowiedzi na zaproszenie ze strony Ameryki do udziału w konferencji rozbrojeniu morskiej zajmuje żywo umysły polityków francuskich.

Pisma ze swej strony podają opinie pism angielskich, według których przewiduje się możliwość poprzedniego porozumienia między Rzymem, Paryżem, a Londynem. Wymiana poglądów dotyczyłaby w pierwszej linii jednolitego wystąpienia Francji z Włochami.

Podobno Francja zabiega o uzyskanie od rządu angielskiego, aby na morskiej konferencji rozbrojeniu nie poruszano spraw, które byłyby chwilowo niepożądane dla francuskiej marynarki wojennej.

Nabożeństwo żałobne

w pierwszą rocznicę śmierci s. p.

Marji Tamary

Witkowskiej

odbędzie się dziś, dnia 18-go marca, o godz. 8 rano w kościele parafjalnym w Sosnowcu, o czem powiadają przyjaciel i znajomych

mąż i syn.

Kartki na spirytus denaturowany.

Warszawa, 17.3. (A.W.) Ministerjum skarbu upoważniło dyрекcję państwowego monopolu spirytusowego do wprowadzenia systemu kartkowego w sprzedaży denaturatu na obszarze całej Rzeczypospolitej, z wyjątkiem stolicy i wielkich miast, jak: Poznań, Lwów, Kraków, Łódź, Bydgoszcz, Grudziądz, Lublin i Katowice oraz letnisk pod Warszawą i miejscowości kuracyjnych i kąpielowych. W miejscowościach objętych systemem kartkowym zakazana jest sprzedaż denaturatu w jedne ręce w jednorazowej ilości ponad 3 litry.

EKSPOSE MIN. CZECHOWICZA.

Warszawa, 17.3. (A.W.) W niedzielę dnia 20 bm. odbędzie się w Ministerjum skarbu pierwsze posiedzenie Rady finansowej, utworzonej przy Ministerjum skarbu, na którym p. minister skarbu wygłosi dłuższe ekspozycję o sytuacji gospodarczej państwa.

BUDOWA CHŁODNI W WARSZAWIE.

Warszawa, 17.3. (A.W.) W Warszawie toczą się pertraktacje z finansistami holenderskimi w sprawie budowy w stolicy chłodni dla cenę 300 tysięcy dolarów.

PRZEGLĄD PRASY

Zapowiedź walki.

Strajk się rozszerza. Myślby się jednak ten, któryby sądził, że tem jego są tylko przyczyny natury ekonomicznej. Niewątpliwie one są ważnym czynnikiem, choć nie najważniejszym, a dowodem tym fakt, że w wielu fabrykach łódzkich robotnicy rozpoczęli strajk zmuszeni do tego terorem. Nie mniej jednak ważnym, a napewno bardziej decydującym przyczynami są motywy polityczne. Nie kryje się z nimi p. Niedziałowski w „Robotniku”, pisząc:

Miesiące, które minęły, były miesiącami pewnej apatii w ruchu robotniczym. Ciężkie położenie gospodarcze, bezrobocie, zawiedzione nadzieje dni majowych, — wszystko to razem wzięte osłabło rozmach, tworzyło atmosferę przygnębienia. W takiej atmosferze znajduje zawsze miejsce dla siebie nieodpowiedzialna demagogia, rzekomo „radikalnych” słów, pozbawiona w istocie woli i zdolności do czynu.

Strajk włókienniczy zakończył okres oczekiwania. Zbiegł się z nim masowy protest kolejarzy przeciwko lekceważeniu Ministerjum komunikacyjnych. W przededniu akcji podwyżkowej stoi Warszawa robotnicza. Proletariat polski rozprostował zgięte ramiona, podnosi chorągiew walki o samo prawo do życia, jak powiedzieliśmy wczoraj.

Mijają czasy krytyki, protestów, zastrzeżeń. Nadechł się bodaj godzina walki. Poprowadzić ją może jedna, jedyna Polska Partia Socjalistyczna. (podkreślenia autora artykułu. — Przyp. red.)

A więc strajk ma na celu wyrwanie robotników z „apatji”. PPS. obawiając się ruchliwości komunistów, poczyni licytować się z nimi w zakresie tej „ruchliwości”. A poza tem strajk ma wynagrodzić zawiedzione nadzieje dni majowych przez poprowadzenie mas robotniczych do czynu. Zapowiada więc „godzinę walki”. Walki politycznej. Z kim? Z obecnym Rządem? Z Rządem, na którego czele stoi Józef Piłsudski? W niespełna rok po „krwawym mmaju”?

P. Niedziałowski zapowiada, że poprowadzić tę walkę może tylko P. P. S. Być może. Ale korzystać z niej będą komuniści, tracić naród i państwo.

Imieniny.

Obchód tegoroczny imienin marszałka Piłsudskiego, o ile nie zakłada go niepokój w związku z rozszerzającym się strajkiem, powinien wypaść okazale i wspaniale. Władze rządowe dyspozycjami i poleceniami w tym względzie wydanymi dokładają wszelkich starań, aby uroczystość zachowała imponujące pozory.

O organizacji obchodu pisze „Gazeta Warszawska Poranna”:

Czem jest tegoroczny obchód imieniny obecnego szefa Rządu.

Normalnie powinna to być sprawa prywatnych sentymentów i przekonań szczyrych i swobodnych. Tymczasem obchód przekształca się w urzędową uroczystość, którą mają „obchodzić” wszyscy pozostający w stosunkach z władzami państwowymi, mniej lub więcej od nich zależni. Rola komitetu obywatelskiego, corocznie obchód ten urządzającego, zredukowana została do minimum, do roli parawanu.

Obchód imieninowy w tym roku organizuje nie komitet, lecz władze rządowe różnych dykasterji. Ale przedewszystkiem obchód odbędzie się w tym roku na podstawie reskryptu urzędowego Ministerjum spraw wewnętrznych z dnia 23 lutego No. O. L. 701 — 27.

W wykonaniu tego reskryptu starostowie organizują urzędowe składanie życzeń, wzywają przedstawicieli samorządu, organizacji społecznych i wyznaniowych oraz osoby prywatne do manifestowania uczuć, które niewątpliwie nie wszyscy podzielają. Wszystkie urzędy gminne i magistraty otrzymały podobne urzędowe wezwania, polecające się na ów reskrypt. Szkoły mają częściowo zamiesić prace, a są nawet wezwania do ogólnego w tym dniu bezrobocia.

ny nazwy Ministerjum rolnictwa i dóbr państwowych.

Zmiana ta ma dotyczyć skasowania ostatnich dwóch wyrazów, a błomaczy się dążeniem Rządu do przyspieszenia akcji przekazania majątków państwowych na parcelację, co naturalnie pociągnie za sobą likwidację wydziału majątków państwowych.

Dotychczasowa nazwa nie odpowiadała ostatnio zakresowi działania Ministerjum, bo nie zarządzało ono, jak mogłoby kto

przypuszczać, wszystkimi wogóle dobrami nieruchomościami państwa, lecz jedynie temi, które łączyły się ściśle z danym resortem.

Dla ścisłości historycznej należy dodać, że do dnia 11 listopada 1918 r. Ministerjum rolnictwa nosiło nazwę Ministerjum rolnictwa i dóbr koronnych. I dopiero po wyjściu Niemców zastąpiono nazwę Dobra koronne na nazwę dobra państwowe, jako bardziej odpowiadającą rzeczywistości.

Zamiast zmniejszyć — podwyższyć

CHCE LEWICA IŁOŚĆ POSŁÓW DO SEJMU.

Warszawa, 17-3. (Tel. wł.) W sprawie zmiany ordynacji wyborczej lewica poczyni się godzić na częściową zmianę i nie odrzuca już tak bezapelacyjnie nowelizacji tej ustawy, jak to czyniła poprzednio.

Trudności najwięcej przedstawia sprawa zmniejszenia ilości mandatów. Lewica absolutnie odrzuca myśl zmniejszenia ilości po-

słów, a nawet jest skłonna z drugiej strony podwyższyć liczbę posłów, szczególnie w dziedzinie zachodniej, aby w ten sposób wzmo-

nić żywioł polski w Sejmie.

Sprawa zmiany ordynacji wyborczej będzie przedmiotem obrad wtorkowego posiedzenia komisji konstytucyjnej.

Ustawa o zgromadzeniach

PRZYJĘTA W TRZECIM CZYTANIU NAPOSIEDZENIU KOM. KONSTYTUCYJNEJ.

Warszawa, 17-3. (A.W.) Komisja konstytucyjna na dzisiejszym posiedzeniu przyjęła w całości w trzecim czytaniu ustawę o zgromadzeniach. Na referenta wybrano posła Kieni-

do osiągnięcia porozumienia.

Przy trzecim czytaniu wiele poprawek odrzucono. Między innemi w sprawie ograniczeń zebrań poselskich.

Strach ma wielkie oczy.

POGŁOSKI LITEWSKIE O ZBROJENIACH POLSKI.

Kowno, 17-3. (A. W.) — Z widocznej in spiracji rządu prasa ponownie wszczęła kampanję przeciw Polsce sugerując uporczywie iż zbrojenia Polski przeciwko państwu litewskiemu są nadal kontynuowane. Dzienniki, przedewszystkiem rządo- we pełne są informacjami w rodzaju wiado- mości o ustawianiu wzdłuż linii demarka- cyjnej baterji ciężkiej artylerji dla ostrze-

liwania samolotów litewskich, o grupowa- niu się polskich oddziałów ochotniczych i oddziałów akademickich na niektórych odcinkach na zachód od Święcian i Wil- na.

Dzienniki rządowe wyciągają z tego wniosek, iż konieczne jest wzmożenie zbrojeń państwa litewskiego.

Niepewna sytuacja na Łotwie

WZMOŻONA RUCHLIWOŚĆ ORGANIZACJI FASZYSTOWSKICH.

Ryga, 17-3. (A.W.) Sytuacja polityczna na Łotwie komplikuje się w dalszym ciągu. Ostatnie bardzo mało popularne posunięcia rządu łotewskiego spowodowały organizacje faszystowskie, które w ostatnich miesiącach po incydencie wolkarskim nie wykazywały zewnętrznej ruchliwości, do podjęcia akcji.

Minister spraw zagranicznych Celens, który ostatnio wystąpił na wiecu robotniczym w Libawie, stwierdził, iż czynniki reakcyjne

przejawiają na Łotwie wielką ruchliwość, mimo to jednak rząd posiada nadzieję pozostania panem sytuacji. Charakterystyczne jest, że minister Celens mimo, iż jest członkiem rządu, wzywał organizacje robotnicze do dalszej należytą odprawy wszystkim próbom zamachu ze strony reakcji, które mogłyby być zrobione na wzór ostatniego Waldemarsa i Smetony.

Zerwanie stosunków Anglii z Sowietami

RZECZĄ NIEUNIKNIONĄ I MOGĄCĄ NASTĄPIĆ W NAJKRÓTSZYM CZASIE.

Paryż, 17-3. — „Le Journal” donosi z Londynu: sekretarz stanu dla Indji, lord Birkenhead, w przemówieniu swem podał ostrej krytykę politykę Sowietów, które oskarża o wyrażne działanie na szkodę Imperjum Brytyjskiego. W konkluzji mowa wyraził się, iż konserwatyści dążyć będą wszelkimi środkami do usunięcia z Anglii prowokatorów, przyjmując rzucone Anglii wyzwanie.

Przemówienie Birkenheada wywołało wielkie wrażenie we wszystkich kołach politycznych, gdzie jest naogół uważane za pierwszy akt podjętej oficjalnie walki między Londynem i Moskwą. Koła te uważają, że zerwanie stosunków dyplomatycznych z Sowietami jest rzeczą nieuniknioną i mogącą nastąpić w najkrótszym czasie.

Klejnoty carów rosyjskich

SPRZEDAWANE NA LICYTACJI W LONDYNIE.

Londyn, 17-3. (A.W.) Dzisiaj odbędzie się w Londynie licytacja rosyjskich klejnotów koronnych, które syndykat lombardów angielskich zakupił niedawno od rządu sowieckiego.

Klejnoty te przedłożono w tych dniach do obejrzenia królowej angielskiej.

Między innemi znajduje się tam tiara w formie kłosa, młecz Pawła I z rękojeścią dja-

mentową, jedna z broszek, która składa się z jednego 40-to karatowego diamentu, korona weselna, używana przy ślubach carów rosyjskich. Składa się ona z dwóch szeregów brylantów i kryzja brylantowego na podłożu z czerwonego aksamitu.

W licytacji wezmą udział najwybitniejsi bankierzy.

Nieoficjalna wizyta Ciczierina w Paryżu.

CELEM WIZYTY OMÓWIENIE DŁUGÓW PRZEDWOJENNYCH ROSJI.

Paryż, 17-3. (A. W.) — Ciczierin komisarz ludowy dla spraw zagranicznych Sowietów, który od dwóch miesięcy przebywa w Frankfurtu nad Menem na kuracji, ma w najbliższych dniach według zgłoszonych doniesień prasy paryskiej, przy-

być do Paryża i przy tej sposobności odbyć dłuższą rozmowę z francuskim ministrem spraw zagranicznych.

Jak przewidują w rozmowie, poza rokowaniami w sprawie regulacji przedwojennych długów rosyjskich, maja być po-

ruszone zagadnienia polityki angielskiej wobec Rosji oraz polityki Sowietów na Dalekim Wschodzie.

Ciczierin nie zamierza jednak obecnie wrócić do pracy, a jego rozmowa miała być charakter prywatny. Zamierza on spędzić pewien przeciąg czasu na wypoczynku w jednej z miejscowości południowej Francji.

Sytuacja w Szanghaju.

Szanghaj, 17-3. (A.W.) W kołach handlowych i przemysłowych dzielnicy europejskiej Szanghaju obawiają się, że armia szantungska, broniąca Szanghaju, będzie usiłowała płądować miasto. Przemysłowcy odpowiedzieli odmownie na żądanie Czan-Czun-Czanga płacenia 10 tys. dolarów dziennie na cele utrzymania armji.

Agiacja strajkowa w przemyśle wzmagając się stopniowo, Teroryści zabili ostatnio wstrząsami z rewolweru żonę chińskiego inspektora tramwajów w Szanghaju. Zabójcom udało się zbiec. Jak doomszaj, gen. Pi-Czun-Chen, dowódca wojsk Szantungu, prowadzi rokowania z generałissimusem wojsk południowych, Szang-Kai-Szekiem, w sprawie ewentualnego zawarcia układu, umożliwiającego nacjonalistom zajęcie miasta w drodze pokojowej.

Ziemia dygoce w Europie i Azji.

Madryt, 17-3. (A.W.) W okolicy Barcelony odnotowano we wtorek kilkukrotnie trzęsienie ziemi, które mogło spowodować szkody materialne.

Tokio, 17-3. (A.W.) W zachodniej części państwa ponownie odczuło silne trzęsienie pokurty ziemskie. W dniu wczorajszym w południowo-zachodniej części kraju w ciągu 16 minut odnotowano 9 wstrząsów skupiony ziemskij. Szczegółowych doniesień brak, stwierdzać jednak można, że trzęsienie posiada poważne rozmiary.

SMIERĆ ZNANEGO PRZEMYSŁOWCA.

Wiedeń, 17-3. (A.W.) W 58 roku życia zmarł w Budziszynie na grype znany przemysłowiec Franciszek Hartmuth, właściciel znanej na całym świecie fabryki ołówków.

Wiadomości ze stolicy.

1 MAJ. Centralny komitet wykonawczy PPS. odbył onegdaj posiedzenie, na którym omawiano kwestję przygotowań do manifestacji w dniu 1 maja.

Postanowiono, iż PPS. obchodzić będzie święto 1 maja, podobnie jak w roku ubiegłym, bez współudziału z komunistami.

UZNAWIE JEZYKA POLSKIEGO ZA OFICJALNY NA MIĘDZYNARODOWYM KONGRESIE W WARSZAWIE. Mocą uchwały komitetu stałego, który obradował ostatnio w Brukseli, uznano język polski jako oficjalny język IV międzynarodowego kongresu medycyny i farmacji wojskowej, który, jak wiadomo, odbędzie się między 30 maja i 4 czerwca w Warszawie. Dotychczas za oficjalne języki analogicznych kongresów uznane były tylko: angielski, hiszpański, francuski i włoski. Nadmienić należy, że zwolennicy esperanta zgłosili na zebraniu komitetu stałego propozycję uznania esperanto, jako jednego z dozwolonych w obradach kongresu języku, wszakże komitet stały, nie uważając się w tej sprawie za kompetentnego, zdecydował przedstawić ją do decyzji obrad Kongresu.

ZATRUCIE GAZEM. Wczoraj zawezwano pogotowie ratunkowe do mieszkania Horowiczów, ul. Nowy Świat nr 28, gdzie znaleziono 4 osoby zatrute gazem światłnym. Osoby te odratowano. W poszukiwaniu źródła wydobywającego się gazu, stwierdzono, że pochodzi on z przylegającego magazynu obuwiu Wincentego Klarowicza. Wyważono drzwi do sklepu i znaleziono tam żonę właściciela magazynu Konstancję Klarowiczową, liczącą lat 29, leżącą bez życia. Dochodzenie ustaliło, że Klarowiczowa w przystępie silnego zdenerwowania po sprzeczce z mężem, zamknęła się w sklepie, gdzie dokonała samobójstwa.

OD ADMINISTRACJI.

Nowoprzybywalców prenumeratorky otrzymują bezpłatnie początek dwukulaci się powieści p. t. „Wielkaśka Balustrada”, oraz poprzednie numery niedzielnego dodatku ilustrowanego. 4662-11

O zmianę nazwy Ministerjum rolnictwa i dóbr państwowych

Warszawa, 17-3. — Na najbliższym posiedzeniu Rady ministrów będzie rozpatrywany projekt rozporządzenia p. Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie zmia-

Po Genewie.

W czasie obrad genewskich stało się rzeczą widoczną, że stosunki polsko-niemieckie, które napięły się w momencie przemawiania rolników handlowych przez Niemcy, złagodniały się do pewnego stopnia i zmierzają do wyrównania o tyle przy najmniej, że przetrwane pertraktacje będą na nowo nawiązane. Zmiana ta stanowi bezwarunkowo moralny sukces Polski.

Zerwanie rokowań przez Niemcy było aktem brawo nacjonalistycznej, wzmożonej pod wpływem faktu, że nacjonaliści uzyskali przeważający wpływ na rząd Rzeszy. Niemcy jednak zawyżają w polityce nie bywają dobrzy psychologami, a w tym wypadku również okazało się, że się przeliczyli. Brutalny ich krok odbił się nieprzychylnie dla nich echem na świecie.

Równocześnie nastąpił okres napięcia stosunków angielsko-sowieckich, które postawiło Niemcy w kłopotliwej i drażliwej sytuacji wobec tego, że dotąd prowadziły flirt na dwie strony, kokietując i Rosję i Anglię i starając się w ten sposób wycofać dla siebie jaknajwiększe korzyści. Przyszedł moment, w którym ta podwójna gra stała się znacznie trudniejszą i Niemcy mogą stać wobec przykrej dla nich potrzeby powzięcia jawnej decyzji.

W w dalszym ciągu spór angielsko-sowiecki pociągnął za sobą intensywniejsze, niż dotąd, zainteresowanie się Anglii Polską i wzmożone wysiłki Rosji, starającej się pozyskać wszelkimi możliwymi sposobami względy Francji. Sowiety w tym celu próbują rozdmuchać na nowo w opinii antagonizm francusko-włoski i wzbudzić we Francji nieufność w stosunku do Anglii. A równocześnie dają do zrozumienia, że w ważnej dla obywateli francuskich sprawie długów rosyjskich gotowe są poczynić Francji ustępstwa. W ten sposób widniejącej Francji i Polski na arenie międzynarodowej wzmocniła się.

Opinia niemiecka poczęła sobie zdawać sprawę z tej niepomysłnej dla siebie sytuacji. Stery demokratyczne i lewicowe raz po raz akcentują potrzebę dobrych stosunków z Polską, gdyż pojednawcza polityka, prowadzona przez Niemcy, wzmacnia ich szanse międzynarodowe. Zerwanie stosunków handlowych z Polską, pożądaną dla agrariuszów niemieckich, jest niekorzystnym dla przemysłu niemieckiego, który ze swej strony żąda nawiązania zerwanych pertraktacji. Pod wpływem tych wszystkich czynników Niemcy, w których ręku była inicjatywa w tej sprawie, gdyż one to właśnie były powodem zerwania, objawiły skłonność wszczęcia na nowo rokowań.

Sprawa szkolnictwa mniejszości na Górnym Śląsku zakończyła się również sukcesem Polski. Nad wyborem szkoły dla dzieci, względnie przez ich rodziców, rozstrzygnięta będzie kontrola. Dokonywać jej będzie szwajcarski inspektor. Rada Ligi ogłosiła tezę, że szkoły mniejszości przeznaczone są dla mniejszości i że wobec tego dzieci, posługujący się w życiu rodzinnym językiem polskim, nie powinny być przyjmowane do szkół niemieckich. Tego rodzaju postawienie sprawy niemożliwa, a w każdym razie utrudnia terror niemieckich przemysłowców, dyrektorów fabryk i inżynierów, którzy zmuszają robotników polskich, aby dzieci swe oddawali do szkół niemieckich.

Pomyślna sytuacja Polski w Genewie w tych sprawach opiera się w znacznej części na tym, że reprezentowani jesteśmy w Radzie Ligi, spraw naszych pilnujemy tam sami i z Niemcami układowi się na zasadzie równości.

P.P.

W OBLĘŻONYM SZANGHAJU.

Angielskie, francuskie, włoskie, japońskie wojska objęły ważniejsze punkty strategiczne w Szanghaju.

Który rytuał zwycięży?

Po „obywatelu” Strugu zabrakł głos inny znowu „mistrz”, poseł sejmowy p. Eugeniusz Śmiarowski, aby zając kłopotliwego „ucznia” p. Stręczyńskiego za pochwałę konfiskaty odczyty Ligi obrony praw człowieka w sprawie więźniów politycznych.

Widać, że sprawa ta dla masonerii jest zupełnie zasadniczej wagi, że postanowiła wejść na drogę bardzo stanowczej rozprawy z tymi swoimi odszczepieńcami, którym całą siłą swych wpływów dopomogła do zwycięstwa w zeszłorocznym maju, a którzy dzisiaj ją zdradzają. Masoneria w momentach decydujących jest bezwzględna i mściwa. Woli zażytkować raczej rozłam wewnętrzny, niżioli tolerować gady, wygłoszone na międzynarodowej kielni. Rąbie przeto w odstępców mnożąc z całą furją, bezkrośnością, do skutku.

Inna rzecz, czy marszałkowscy „uczniowie” tak bardzo znowu truchleją pod uderzeniami gniewu „mistrzów”. Mamy wrażenie, że co nieco śmieją się w kulak na widok eroge marsa „mistrzów” Strugów, Simonów, Śmiarowskich, czując i wiedząc, że ich najwyższy mars i ich najwyższy mistrz trzyma ich stronę. Czy zawsze i trwale tak będzie, to znowu inna sprawa, w każdym bądź razie widowisko jest godne bogów.

Otóż obywatel Śmiarowski (ongis nawet kan dydat na Prezydenta Rzeczypospolitej z porę ki łóż, pozatem zaś poseł z „Wyzwolenia” a więc jedna z najbardziej ideowych podpór przewrotu majowego), zabierając się do łajania w masonskim „Sterze”, zwraca przedewszystkiem uwagę niesformnym czeladnikom, że „reakcje” dają przedstawienie i pokaz „rozterki wśród zwalczanego przez tę reakcję obozu”.

„Dlaczego skonfiskowano nas w wolnej i demokratycznej Polsce pod rządami majowymi, dążącymi do sanacji politycznej i moralnej?” — pyta p. Śmiarowski. Zagranica i tak będzie wiedziała, że Polska stosuje „biały terror” — powiada „mistrz”, zapominając, że „jest nie tylko członkiem międzynarodowego bractwa, ale także Polakiem i do tego poe lelem sejmowym, że zatem potwierdzenie swoim podpisem i zeznaniem istnienia rzekomego „białego terroru” w Polsce, to już

jest nie tylko akt słodkiej zemsty na „braciach” odstępcach, ale wprost niewiarogodna niegodziwość, na której dosadne określenie trzeba by szukać wzorów chyba w wyborze słownictwa twórcy zamachu majowego.

P. Śmiarowski uważa, że masonerii „wolno jest potępiać zjawiska bez narażenia się na oskarżenie bluźnierstwa przeciwko temu, który, złaniem naszych przeciwników, wznosi się ponad wszelkie zarzuty”. W całym wywodzie p. Śmiarowskiego jest to zresztą jedyna, dosyć przejrzysta admonycja i ukłucie szpilką skierowane w osobę marsz. Piłsudskiego, bo pozatem „mistrz” oszczędza jeszcze osobę marszałka i próbuje go nawet skłonić. Wmawia nawet w marsz. Piłsudskiego, że nie może on nie być w zgodzie z masonami, iż „nie wolno konfiskować głosu obywateli, którzy chcą się czuć wolnymi w państwie, dlatego, że głos ten nieprzejrzenie drażni uszy tych czy innych ministrów, albo ich eubalernów”. Wszak nie zechce zakładać kajdan polskich na ręce masonów i „knebla na usta dla zadowolonych tych czy janyh swoich urzędników”...

Niebardzo jednak szczerze wypowiada obywatel Śmiarowski te swoje nadzieje, jakie jeszcze pokłada w twórcy przewrotu majowego. Skarży się rzewnie, że właśnie „po przewrocie majowym, którego celem miało być właśnie wyzwolenie społeczeństwa z kłamstwa i nieprawości i prowadzenie go ku jasności i prawdzie, — wolność słowa, wolność głoszenia prawdy”, jednym słowem, wszystkie możliwe „wolności” masonskie, „stały się zbrodnią”.

Takie wolności — twierdzi p. Śmiarowski — są jeszcze „wszędzie i próżno są próby stworzenia w Polsce stosunków jakiegos dawno przeżytego patryarchalizmu czy absolutyzmu”. „Będziemy o te wolności walczyć — zapowiada — chociażby groźba posadzenia nas na ławie oskarżonych miała stać się ciemni”.

Ostro — jak widzimy. Mistrzowie zabierają się nie na żarty do gruntownej rozprawy z apostazją i buntem.

Walka wre na całej linii...

Który rytuał zwycięży?...

List z Wiednia.

Kłopot z arsenalami partyjnymi w Wiedniu.

(Korespondencja własna „Kurjera Zachodniego”).

Wiedeń, w marcu 1927 r.

Dla nikogo nie było tajemnicą, że w Austrii jest dużo ukrytej broni. Broni posiadają nie tylko nielegalne organizacje socjaldemokratyczne, lecz również cały szereg bojówek, zbliżonych do obecnych stronnictw rządowych. Rząd Seipela nie tylko że wiedział o broni, ukrytej w arsenale, ale nawet kupował tam broń dla wojska.

Tak w każdym razie twierdzi prasa socjalistyczna, która uważa ponadto, że konfiskata broni, należącej do organizacyj socjalistycznych, miała jedynie na celu skompromitowanie socjal-demokratów w oczach wyborców austriackich, że zatem był to najwyczulniejszy manewr przedwyborczy.

Ale właśnie ten incydent pociągnął za sobą objawy, które stosunki austriackie stawiały w świetle nad wyraz jaskrawym.

Rząd, — jak pisze „Reichspost”, — wie, że w arsenale wiedeńskim schowana jest jeszcze inna broń, a dlatego postanowił za wszelką cenę ukryć te wysiłki.

Ale co się tymczasem dzieje? Mężowie zaufania robotników uchwalają, że w chwili, kiedy wojsko przekroczy próg arsenału, ogłoszony zostanie strajk generalny.

Rząd, nie mając innego punktu wyjścia, zmuszony jest wobec tego kapitulować i zrzec się dalszych poszukiwań broni.

Kapitulacja rządu jest zupełnie zrozumiała. Na wojsko, rekrutujące się prawie wyłącznie z pośród socjalistów (80 proc.), liczyć nie można, a z tego samego powodu nie można liczyć ani na policję, ani na żandarmerię. Oddziały, o jakie mogłoby się rząd oprzeć, zbyt są słabe, by mogły dopuścić szturm na arsenał, będący twierdzą socjalistów, i uchodzący za swego rodzaju obszar eksterytorjalny, do którego nie sięga moc rządu. Tak samo i organizacje pacyfistyczne zbyt są w Wiedniu słabe, aby mogły się odważyć stanąć do walki z „Schutzbundem” socjalistycznym i z uzbrojonymi masami robotniczymi.

Rezultat „ofensywy” na arsenał jest nara-

zie taki, że obie strony zajęły pozycje bojowe i wyczekują, co się stanie.

Na tem właśnie polega istota obecnego kryzysu austriackiego. Radykalne elementy, których nie brak po obu stronach, mogą i łatwością jakimś czynem nierozważnym wywołać poważny konflikt, który nie musiałby wprawdzie być wojną domową, który nie mniej jednak mógłby wytworzyć sytuację dość krytyczną. Elementy radykalne zarówno na prawicy, jak i na lewicy czekają tylko na to, by móc dezorientację mas wykorzystać dla swych własnych celów.

Wypadki w arsenale wiedeńskim wykazały z całą jaskrawością, że sytuacja w Austrii jest nader poważna i że zarówno rząd austriacki, jak i rządy państw sąsiednich powinny się mieć na baczności, gdyż ewentualne komplikacje wewnętrzno polityczne w Austrii mogłyby z łatwością wywołać i komplikacje inne, dla państw sąsiadnych nad wyraz niebezpieczne.

L. M.

Nasz dział radjowy.

WPLYW KSIĘŻYCA NA FALE RADJOWE

Angielski radioamator, pan Derek Shammion, zrobił cały szereg doświadczeń na wpływ księżyca na fale radiowe. Badania jego wykazały, iż wpływy księżyca są jest ujemny i że wpływa na odbiór audycji. Stacje amerykańskie o wielkiej mocy słyszane normalnie bardzo dobrze przez tego radioamatora, podczas silnego promieniowania księżyca, były ledwie odbieralne, na silnym odbiorniku.

TEATR RADJOFONICZNY W PARYŻU

Znany radioamator i artysta dramatyczny p. A. Barthes założył w Paryżu „teatr radjofoniczny”, którego celem są transmitować widowisk słuchowych przez stacje francuskie.

RADJOKONCERTY W AEROPLANACH

Na linii lotniczej Paryż — Londyn podróży dla urozmaicenia i skrócenia czasu podczas jazdy mogą słuchać audycji radjowych. Odbiór jest zupełnie czysty, nawet szum motoru w niczem nie narusza efektu audycji.

NAJSILNIEJSZA STACJA RADJOFONICZNA W EUROPIE.

Dotychczas za najsilniejszą stację w Europie uchodziła stacja w Davenport, tym czasem ostatnio powstała nowa stacja nadawcza w Langenbergu o siłę 2 razy większej od stacji w Davenport. Jest to najsilniejsza stacja tylko w Europie, która przewyższa pod względem mocy stacje amerykańskie.

NA JAKIEJ WYSOKOŚCI POWINNO ZAWIESZĄĆ SIĘ ANTENY.

Aby osiągnąć dobre rezultaty w odbiorze, należy antenę zawiesić najmniej 3 metry ponad dachem domu. Doświadczenie wykazało, że wszelkie przedmioty przewyższające antenę przeszkadzają w odbiorze, gdyż częściowo ściągają fale eteru do ziemi.

PROGRAM RADJOWY

na piątek 18 h. m.

WARSZAWA: Godz. 4.30 — komunikat harcerski. Godz. 4.45—5.40 żywy numer tygodnika „Iskry” — program dla dzieci. Godz. 5.40 koncert kameralny, soliści: Adela Comte-Wilgocka (śpiew) prof. Konst. Heinze (fortepian). Godz. 7.00—7.25 — odczyt p. t. „Boks u nas i zagranicą” — wygl. red. Wiktor Junosza-Dąbrowski. Godz. 8.15 — transmisja koncertu symfonicznego z filharmonii — wykonawcy orkiestra pod batutą Grzegorza Fitelberga i solista prof. Józef Turczyński (fortepian) w programie 1) Noskowski: poemat symfoniczny „Stein” (wykona orkiestra). 2) Ludom. Różycki: koncert fortepianowy (wyk. z tow. orkiestry prof. Turczyński). 3) Karol Szymanowski: Symfonia 3-cia (orkiestra).

KRAKÓW: Godz. 5.40 — transm. st. warsz. Godz. 6.45—7.05 — odczyt p. t. „Beethoven i jego jedyna opera” — wygl. prof. U. Jag. dr. Zdz. Jachimicki. Godz. 7.30—7.55 odczyt p. t. „Praca turystyczna w Tatrach i Karpatach” — wygl. prof. Akad. Gdm. dr. W. Goetel — od godz. 8.15 transm. st. warszawskiej.

WROCŁAW — GLIWICE: Godz. 4.30—6.00 muzyczne obrazy ze wschodu — koncert popołudniowy. Godz. 8.25 wieczór operowy ze współudziałem solistów.

FRANKFURT: Godz. 7.30 transm. koncertu z Wiesbaden ze współudziałem światowej sławy skrzypki Bronisława Hubermana.

LANGENBERG: Godz. 9.00—10.30 wiecz. koncert kameralny.

STUTTGART: Godz. 4.15 popoł. koncert popołudniowy. Godz. 8.00 koncert symfoniczny ze współudziałem pianisty Mikołaja Łopatnikowa.

Młodzież z Zagłębia we Lwowie.

(Korespond. własna „Kurjera Zachodniego”).

Lwów, w marcu 1927.

Początek istnienia A. K. Z. sięga w czas przedwojenne, bowiem Lwów był jedną z siedzib młodzieży, która wybitnie w ciągu stulecia niewoli podtrzymywała tradycję dążeń niepodległościowych. Byli to ludzie przeważnie starsi i bogaci w doświadczenie życiowe z pewnym wyrobieniem społecznym i o ustalonym programie ideowo-politycznym. Oblicze Koła miało inny wygląd, praca skierowana była przeważnie w stronę wstrzymania od upadku duchowego młodszego społeczeństwa polskiego, a niejednokrotnie słabnących ongiś siłach jednostek. Przeważnie zwracano uwagę na intensywną akcję społeczeństwa z dobitnym zmanifestowaniem polskości. Charakter Koła i jego cele bardzo różniły się w porównaniu z programem dzisiejszym.

Wybuch wojny światowej spowodował zlikwidowanie Koła; w roku naukowym 1920—21 Koło zawiązało się nanowo, lecz z powodu niedostatecznej ilości członków istnieć nie mogło; dopiero w roku naukowym 1925—26 napływ młodzieży z Zagłębia Dąbrowskiego spowodował zawiązanie się Koła.

Lecz jeśli nasi poprzednicy spotykali się z trudnościami w swej pracy ze strony władz zaborezych, my znajdujemy się w erze nieczem nieskrępowanego rozwoju — ale charakter i cel Koła, jak już wyżej wspominałem, zmienił się. Kiedy społeczeństwo całe czyni wysiłek w organizowaniu samopomocy, w coraz to cięższych warunkach życiowych, zmiana charakteru i celu Koła ma swoje głębsze przyczyny.

W życiu akademickim ten kryzys daje się dostrzec we znaki, a samopomoc koleżeńską zmusza ogół młodzieży do skierowania uwagi na tę ważną kwestię bytu i możliwości kontynuowania studiów. Koło nasze rozwija akcję samopomocową koleżeńską, na drugim planie staowiąc sprawy społeczne, a wreszcie towarzysko-wychowawcze. Charakter o podłożu politycznym wyklucza się. Koło ma podłożyć bezwzględnie apolityczne.

Praca kulturalno-oświatowa, samopomocowa i towarzyska nadaje mu charakter społeczny. Jeśli chodzi o wysiłki dla zdobycia funduszy samopomocowych Koło nasze dotychczas ograniczyło się do subsydji i składek członkowskich.

Sekcja samopomocowa udziela członkom Koła pożyczek krótko- i długoterminowych na opłacanie rat oraz obiadów pół i w całości rewersowych, płatnych po ukończeniu studiów.

Na walnym zgromadzeniu, które odbyło się z końcem stycznia br., w skład zarządu Koła weszli koledzy: Hliniak Karol — prezes; Gintowt-Dziewałowski Edmund — wiceprezes; Krakowski Lucjan — sekretarz; Kozłowski Tadeusz — skarbnik; w skład komisji rewizyjnej: Gadomski, Kuroń, Rosnowski.

Wreszcie Zarząd A. K. Z. tą drogą apeluje do tych, którzy studjowali we Lwowie, by zapisywali się na członków wspierających. Wkładka roczna 10 złotych.

Adres: Lwów, Politechnika — A. K. Zagłębian.

SPRAWOZDANIE KASOWE A. K. Z.

Przychód: Wydział skarbowy Sejmiku będziniński — 398 zł. 78 gr., sekretariat A. K. Z. — 70 zł. 55 gr. — razem 469 zł. 33 gr.

Rozchód: Opłata przekazu — 60 gr., sekretariat A. K. Z. — 65 zł., program Politechniki — 2 zł., dotacja na inwentarz — 12 zł. 90 gr., druk regulaminów — 2 zł. 50 gr., pożyczki krótkoterminowe — 236 zł. 50 gr., pożyczki długoterminowe — 77 zł. 70 gr., saldo na rok 1927 — 72 zł. 13 gr.

H. Kuroń, stud. Polít.

Z zebrania pożarnej straży ochotniczej w Koziegłówach.

W dniu 18 marca b. r., odbyło się walne roczne zgromadzenie członków i sympatyków miejscowej pożarnej straży ochotniczej. Po zgromadzeniu zebrania przez prezesa straży, wybrano prezydjum w składzie: 1) ks. P. Czerna, 2) pp. Marchewka, Musiałik, Zasadźcin i Chwistek. Odczytano protokół i sprawozdanie kasowe, przejrzone uprzednio przez komisję rewizyjną, zebrani przyjęli bez zastrze-

TELEGRAM!

W ostatniej chwili donoszą nam, że Cukiernia i Restauracja Warszawska w dniu św.

Józefa, t. j. w sobotę, dnia 19 b. m., jako w dniu wolnym od postu urządza zabawę, uroczystą wielu niespodziankami: tańce, muzyka i t. d. Goście, pamiętający tłusty czwartek i zakończenie karnawału w Cukierni Warszawskiej z pewnością pospieszą na sympatyczną zabawę. Stoliki należy zamawiać wcześniej. Z poważaniem
1731
ZARZĄD

zeń. Na miejsce wylosowanego zastępcy komendanta p. L. Dziuka, wybrano przez tajne głosowanie dotychczasowego adjutanta p. W. Marchewkę, na sekretarza zarządu p. F. Ciszka Sikorskiego. Jednocześnie ze względu na powiększenie organizacji i zgłaszanie się chętnych do pracy ludzi, zebrani postanowili obwzrost listę członków, na którą odrzucało się kilkanaście osób. Wpłowe ustalono na 1 zł. i składkę członkowską na 1 zł. rocznie. Przytem, zebrani mając na uwadze częste nieszczęśliwe wypadki czynnych druhów, zdarzające się przy gaszeniu pożarów, postanowili wpłacić składki do kasy ubezpieczeń wzajemnych, dla nabycia prawa korzystania z tej kasy na wypadek

niezmierzenia. Ponieważ w bieżącym roku dla Koziegłowskiej straży przypada dziesięciolecie istnienia, należałoby wśród mieszkanców zakreślić ten moment urządzenia jubileuszowej uroczystości. Wobec jednak ciężkich warunków finansowych, spowodowanych budową remizy, ograniczono się do skromnego święta, odkładając tę uroczystość na piętnastolecie. Natomiast fundusze, jakie mogli zdobyć, postanowiono w starostwie rzędzie przekazać na wykończenie remizy i kupno namudrów. Do budżetu w wydatkach na ten cel wstawiono 1.600 zł. i w razie niemożności zdobycia tej sumy upoważniono zarząd do zaciągnięcia krótkoterminowej pożyczki.

Kronika Zagłębia.

KALENDARZYK.

18 = Dzisiaj Gabriela Arch.
Jutro † Józefa Obl.
Wsch. słońca 5.33
Zach. „ 17.45

Kinoteatry w Sosnowcu.

grają dzisiaj:

Udziałowy: „Znak Zorzy”.

Stinks: „Niewolnik zmysłów”.

Morus: Od piątku „Kurjer Carski” z z. zuchelmem i Kowanko.

Wieczory p. Maryli Gremo.

W najbliższych dniach wystąpi w Zagłębiu na wieczorze baletowo-tanecznym p. Maryla Gremo, która niedawno znaną była jako cudowne dziecko, a dziś cieszy się światową sławą przez swoje tańce klasyczne. Wieczory p. M. Gremo odbędą się:

W Sosnowcu w teatrze Miejskim w niedzielę, dnia 20 b. m. wieczór. (Bilety wcześniej w cukierni „Bogatele”).

W Będzinie w teatrze „Corso” w poniedziałek 21 b. m. wieczór.

W Dąbrowie w niedzielę 20 b. m. o godzinie 2 popołudniu. (Bilety wcześniej w cukierni p. Pietrzaka).

Nowa instrukcja w sprawie zapomóg dla bezrobotnych pracowników umysłowych.

Minister pracy i opieki społecznej opracowuje nową instrukcję o wypłacaniu zapomóg dla bezrobotnych pracowników umysłowych. Instrukcja ta rozszerza uprawnienia do zasiłków doradczych na tych bezrobotnych, którzy utracili pracę jeszcze przed 1 stycznia 1923 roku. Nowa instrukcja obowiązować ma od 1 kwietnia r. b.

Pod adresem Związku Z. P. P. i H.

Do Redakcji naszej zgłosili się przedstawiciele sekcji bezrobotnych pracowników umysłowych przy Z. P. P. i H. z wiadomością, że od stycznia bezrobotni nie otrzymali należnych im kuponów na żywność. Rozgoryczeni wśród bezrobotnych pracowników umysłowych jest tem większe, że bezrobotni ci mają informację, iż 5000 zł. na wspomniane kupony zostały już przez władze wydysponowane. W przypuszczeniu, że zarząd Związku obecnie, jak i dawniej gorąco się zajmuje losem bezrobotnych pracowników umysłowych, oczekujemy odpowiednich wyjaśnień.

Komunikat zarządu okręgowego P. M. S.

Zarząd okręgowy Polskiej Macierzy szkolnej w Sosnowcu prosi za naszem pośrednictwem wszystkie Koła P. M. S. o nadesłanie sprawozdania za rok 1926 i wpłacenie do okręgu należnego statutu składki. W sprawozdaniu podać należy wyraźnie skład osobowy zarządu. Po nadesłaniu wszystkich sprawozdań przeprowadzone zostaną wybory nowego zarządu okręgu. Równocześnie zarząd okręgu prosi, aby Koło P. M. S. organizowały już u siebie komitety 3 Maja.

Walny zjazd sekcji wychowania fizycznego i higieny szkolnej.

W dniach 19 i 20 marca r. b. odbędzie

się w Poznaniu walny zjazd sekcji wychowania fizycznego i higieny szkolnej przy T. N. S. W. Zawiadamy o powyższym, Koło N. W. F. w Sosnowcu zaprasza za naszem pośrednictwem pp. nauczycieli(ki) ćwiczeń cięśnych Zagłębia do licznego wzięcia udziału w zjeździe. Wyjazd z Sosnowca przez Katowice i Śląsk niemiecki nastąpi dziś, o godz. 21, powrót w niedzielę w nocy.

Echa akademii na rzecz miesiąca książki polskiej w Grodźcu.

W ubiegłą niedzielę w sali klubu grodzieckiego Tow. w Grodźcu odbyła się z racji miesiąca książki polskiej akademja, którą rozpoczął p. Roman Gluziński słowem wstępnym, poczem p. Wacowski, referent starostwa będzinińskiego wygłosił odczyt, w którym omówił wszechstronnie znaczenie książki polskiej z punktu widzenia moralnego, społecznego i politycznego w stosunku do domu, szkoły i społeczeństwa, kończąc swój temat okrzykiem na cześć zmarłych wstając Polskę.

Część koncertowa wieczoru wypełnił chór kościelny „Jutrzenka” pod batutą p. F. Kostulskiego odpiewaniem przez chór męski „Śpiew słowika” i przez chór mieszany dumki „Wieża wiatru” oraz „Wędrownika” Żukowskiego. Sekcja manolinistów miejscowego Tow. gimnastycznego „Sokół” pod kierunkiem p. P. Zółciana odegrała „Wiązankę kwiatów” L. Małachra i „Pocóż kochać się”. Znany w Zagłębiu artysta skrzypek p. Stefan Peucker z Sosnowca przy akompaniamencie p. P. Zółciana bardzo ładnie wykonał kilka utworów, za co został nagrodzony hucznymi oklaskami. Całość wieczoru wypadła bez zarzutu, ku zadowoleniu wszystkich obecnych, to też publiczność nie szczędziła rzęsistych oklasków i okrzyków brawa pod adresem wykonawców.

Interesujący odczyty.

W dniu 20 (niedziela) marca roku bież. o godz. 5 popołudniu w sali gimnazjum państwowego im. Staszica wygłosił odczyt prof. Uniw. Jagiell. dr. Witold Wilkosz pod tytułem: „Nauka a rzeczywistość”. Wstęp dla dorosłych 50 gr., dla młodzieży 30 gr. Niewątpliwie osoba prelegenta, jak i treść odczytu zainteresują szerokie sfery naszego społeczeństwa. Odczyt urzędującego Kółka Tow. Nauk. Sosnowa.

Dziś o godz. 20 w sali gimn. państw. im. Em. Platnera (ul. Małachowskiego 5) odczyt dr. Gosiewskiego, urządzony staraniem T. N. S. W. Odczyt ilustrowany. Wstęp bezpłatny.

Z dziedziny lecznictwa.

Jak się dowiadujemy, pojawił się znów na rynku wszechświatowo znany środek „SILROLIN ROCHE” i jest do nabycia we wszystkich aptekach na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Najstarszy student w Zagłębiu.

Jest nim p. Władysław Czyż, kierownik wydziału mienicznego przy zarządzie Twa „Saturn”, urodzony dnia 4-6 1876 r. Po ukończeniu programu w Pińszewie, a następ-

nie szkoły górniczej w Dąbrowie, pracował na kopalni „Reden”, poświęcając czas wolny od zajęć na przygotowanie się do matury, uzyskując ją, by wstąpić do Instytutu górniczego w Petersburgu.

Z powodów od niego niezależnych, projekty nie dochodzi do skutku, przyjmuje posadę markszajdra na kopalni „Saturn”, skąd zostaje przeniesiony na takie samo stanowisko do nowobudującej się kopalni „Jowisz” w Wojkowicach Komornych.

Na nowem miejscu p. Czyż poświęca wszystkie wolny czas na dalsze kształcenie się. Kończy kursy wyższej administracji państwowej w Warszawie, po ukończeniu których zostaje powołany na instruktora do nowo organizowanych przez państwo kursów mieniczych. Potem zdaje egzamin przed komisją egzaminacyjną na świadectwo geometry I klasy, wreszcie na świadectwo geometry przyszłego II klasy i zostaje mianowany kierownikiem wydziału mienicznego przy zarządzie Twa „Saturn”.

W dniu 15 bm. uzyskuje dyplom inżyniera geometry na politechnice w Warszawie, mając lat 51.

Do niezmiernie umiłowanie obranego zawodu i ta wytrwała praca nad pogłębianiem wiedzy zasługuje u nas w tych czasach na specjalne podkreślenie.

Zakończenie strajku w szklarni.

Okazuje się, iż proklamowany przez związek centralny robotników przemysłu chemicznego strajk w szklarniach zakończył się smrotną przegraną. Robotnicy bowiem stracili kilkanaście dniówek, nie otrzymawszy, to też związek, widząc beznadziejną sytuację, sam wezwał robotników do podjęcia pracy. Odnegaj przybył do Żabkowic delegat centralnego związku, który na zebraniu robotników żabkowickiej fabryki szkła oświadczył, iż z uwagi na niepomysłny stan rzeczy, związek wzywa do przerwania strajku. W dniu wczorajszym majstrów i część robotników przystąpiło do prac przygotowawczych, a dziś fabryka rozpoczęła pracować normalnie.

W związku ze strajkiem zarząd fabryki wydzielił 5 delegatów.

„Mąż z grzeszności” w Wojkowicach Komornych.

W ubiegłą niedzielę sekcja dramatyczna przy Stowarzyszeniu młodzieży w Wojkowicach Komornych, pod reżyserją p. Mokrskiego, odegrała sztukę pod tytułem „Mąż z grzeszności”. Młodzi amatorzy, wstępujący po raz pierwszy na deski sceniczne, wywiązali się z zadania nadspodziewanie, co jest wielką zasługą młodego reżysera, który włożył w to dużo pracy. Niemniej zasłużyli sobie na uznanie i wykonawcy. Rolę Wandy bardzo starannie wykonała p. Supkówna, p. Skórkówna była dobrą Barbarą, a p. Pawełczyńska doskonale wygładła w roli Petroneli ze swoim bezustannem przysłówiem „gdybym wiedziała”. P. Rabsztynówna w roli służącej Honoraty i p. Markowski w roli forysieca byli bajeczni, a p. Szymoniak jako Djonizy swą grą bawił publiczność od początku do końca przedstawienia. P. Zięba jako Jędrzej, szczególnie w drugim akcie, był doskonały i widak było, iż jest ze sceną obmajomiony, gdyż potrafił pociągać za sobą innych graczy. P. Mokrski był diarskim kapitanem i grał tak, jak przystało na młodego amatora-reżysera. Reszta grających dostawała się zgodnie do rąbek.

Dochód z imprezy przeznaczony jest na miejscowy Komitet ratunkowy i, jak widać, ekawca należy z zapełnionej po brzegi sali strażnicy, dał pokazną sumkę, co przy pisarce należy zasługom Komitetu z p. Dziembicką na czele. Zebrana liczna publiczność dała dowód zrozumienia dla potrzeb takiej instytucji humanitarnej, jaką jest Komitet ratunkowy.

Godła religijne reklamy handlu żydowskiego.

Żydowska firma braci Ejzenberg, mająca swą siedzibę przy ul. Przejazd w Warszawie, wpadła na oryginalny sposób profanacji uczuć religijnych chrześcijan przez rozpowszechnianie przedmiotów z godłami religijnymi, czczonymi przez wyznawców kościoła katolickiego. Otóż firma ta puszcza na rynek scyzoryki, na których z jednej strony umieszczono podobiznę Papieża i godła papieskie, z drugiej zaś — Matkę Boską i kielich z Hostją.

Jest to istotnie rzecz niebywała, aby w ten sposób profanowano godła religijne i spodziewać się należy, iż władze nie tylko skonfiskują podobny fabrykat, lecz pociągną do odpowiedzialności bezczelniego fabrykanta.

Szkolenie bojówek P. P. S.

Onegdaj o godzinie 5.30 w lokalu przy ulicy Racławickiej 3 w Sosnowcu odbyło się zebranie PPS. Zebranie to urządzone specjalnie tylko dla wybranych, gdyż było na niem zaledwie 15 osób.

Zebrań to miało charakter informacyjny. Informatorem był członek PPS, p. Stanisław Wrzesień, który wrócił obecnie z Warszawy ze „specjalnej szkoły”.

Wrzesień zaznajamiał wtajemniczonych ze sposobem szkolenia i organizacją milicji P. P. S.

Mówiąc zaś językiem zrozumiałym dla wszystkich, był to wykład dla miejscowych bojówek PPS, których zaznajamia się z zadaniem bojówek i przygotowuje się ich „na wszelki wypadek”.

Echa afery wekslowej.

Bank kupiecki w Będzinie w związku z naszą notatką kronikarską komunikuje, że afera wekslowa, o której pisaliśmy dnia 9 b. m., nie miała nic wspólnego z Bankiem kupieckim w Będzinie, który w żadnym nie posiada je stosunku z Bankiem franko-polskim w Katowicach.

Jak się dowiadujemy z autorytatywnego źródła, weksel sfałszowany prezentowała w Banku franko-polskim w Katowicach firma Tobiasz Spiro z Będzina, a nie Bank kupiecki. Dodać należy, że p. Tobiasz Spiro jest członkiem zarządu Banku kupieckiego w Będzinie (okólnik z maja 1926 r.).

W sprawie powyższej zwróciliśmy się do Banku kupieckiego w Będzinie z zapytaniem, czy niewiadomo zarządowi względnie dyrekcji Banku, kto prezentował fałszywy weksel w Banku franko-polskim w Katowicach. Otrzymałmyś krótką odpowiedź:

— Nie wiemy i nie chcemy wiedzieć o tem.

Uwaga właścicieli domów.

W interesie właścicieli domów leży, aby wywiezali w sieniach swych posesyji tabliczki z listą lokatorów i wysokością komornego. Przypominamy to zainteresowanym gdy ostatecznie policja spisała szereg protokołów na niestosujących do tych przepisów.

Konfiskata 5.900 kostek buljonu.

Na dworcu kolejowym w Częstochowie policja zatrzymała mieszkańca Będzina, Ickę Rutencowaję, który wócił dwie wielkie walizy o podejrzanej zawartości. Okazało się, że w walizach znajdował się przemycany z zagranicy buljon „Maggi” w ilości 5.900 kostek, przedstawiający wartość 700 do 800 zł. Buljon skonfiskowano i wraz z protokołem przesłano do urzędu akcyz i monopolu państwowych.

Czyja dziewczynka?

Na ulicy Sieleckiej w Sosnowcu błąkała się onegdaj 5-letnia dziewczynka, ciemna blondynka, o obciętym włosach na polkę, ubrana w granatowy eweter, czarny fartuch i żółte trzewiki. Zapytywane dziecko jak się nazywa, odpowiadała z płaczem, że Szmit. Więcej od dziewczynki nie można było wydobyć. Zbliżającą zaopiekowała się narazie p. Wajntas Anna, zamieszkała w Sosnowcu przy ulicy Sieleckiej 12.

Zaginęli.

Na posterunek w Nivce zgłosiła się Apollonia Siódma, zawiadamiając, że jej dwaj synowie: 15-letni Zygmunt i 13-letni Czesław wyszli onegdaj z domu i dotychczas nie wrócili. Policja poszukuje uciekinierów.

Na targu.

Władysławowi Szwei z Wojkowic Komornych przybytemu do Sosnowca skradziono na targu rower. O kradzieży Szwaja zawiadomił miejscową policję.

Pobicie.

Podczas awantury wynikłej na Sielcu został ciężko pobity Niedzielski. Józef zamieszkały w Sosnowcu (Robotnicza 15). Pobitego odwieziono do szpitala na Lepianki. Sprawcami pobicia, którymi są: Henryk i Mieczysław Szkutnikowie, (Robotnicza 11), Jaskie Józef (Robotnicza 11) i Kazimierz Spronek (Robotnicza 11) zajęła się policja.

Kradzież.

Józefowi Zarudowi zamieszkałemu w Sosnowcu (Zagórska 1) nieznani sprawcy skradli 6 kur, 2 siekiery i 3 korce ziemniaków. Poszkodowany o kradzieży zawiadomił podkomisarza sielecki, który poszukuje złodziei.

Opieka nad organizacją harcerską w Dąbrowie.

W DZIEDZINIE TEJ SPOŁECZNOŚĆ DĄBROWY WYKAZUJE KARYGODNE ZANIEDBANIE.

W ubiegłą środę odbyło się w lokalu „Ogniska” w Dąbrowie doroczne walne zebranie członków Towarzystwa przyjaciół pierwszego dąbrowskiej drużyny harcerskiej w Dąbrowie.

Przed posiedzeniem odbyła się zbiórka harcerzy, którzy po odpiewaniu kilku pieśni, wykonali szereg efektownych ćwiczeń, wykazując doskonale wyszkolenie.

Po ćwiczeniach członkowie Tow. oraz zaproszeni goście zwiedzili świetlicę i drukarnię harcerską, znajdującą się w dwóch pokojach „Ogniska”. Na ścianach świetlicy wiszą portrety patrona drużyny Czaohowskiego oraz twórcy harcerstwa Baden-Poorella, poza tem jest kilka obrazków rodzajowych. Umeblowanie świetlicy składa się z mebli stylowych, prócz tego jest biblioteczka, składająca się z kilkuset tomów, radioaparat oraz różne przyrządy. Tutaj także przebowywały jest sztandar harcerski z r. 1908, kiedy to organizacja ta istniała pod nazwą kółka wycieczkowego. Drukarnia, jedyna wśród harcerstwa w Polsce, posiada 3 regały, pedały oraz inne przyrządy drukarskie.

Po zwiedzeniu „dobytku” harcerskiego, udano się do sąsiedniej sali na posiedzenie.

Po zagajeniu obrad przez prezesa Tow. inż. Städtkego, zaproszono na przewodniczącego p. Orłowskiego, na sekretarza p. Strzeleckiego.

W sprawozdaniu z działalności zarządu p. inż. Städtkego zakomunikował, że drużyna dąbrowska przeżywała bardzo trudny okres i dopiero zdobycie własnego lokalu w gmachu „Ogniska” poprawiło sytuację, wyrażając się przedewszystkiem w poważnym zwiększeniu się liczby młodzieży w drużynie. Obecnie drużyna liczy przeszło 70 chłopców, podzielonych na 6 zastępów. Komendantem drużyny jest p. Marjan Chachulski. Z drużyny tej 40 harcerzy należy do organizacji wychowania fizycznego. Poza tem zorganizowana drużyna harcerska w Górnym Śląsku, Strzemieszczach i w gimnazjum męskim. Praca w harcerstwie rozwija się dosko-

nałe, zrozumiałą jednak jest rzecz, iż potrzeba na to pieniędzy, drużyna bowiem, do której należą przeważnie synowie robotników, nie może istnieć o własnych siłach i wymaga poparcia ze strony społeczeństwa.

Zobaczyć przeto, jak pomoc ta wygląda w rzeczywistości. Otóż miasto niemal 40-tygodniowe posiada w Tow. przyjaciół aż... 38 osób, w tem 25 osób z Flory, a więc z terenu cudzego. Wstyd doprawdy pisać o tem, gdyż świadczy to najlepiej o wyrobieniu społeczeństwa i pojmowaniu przezeń tak ważnej kwestji, jaką jest wychowanie i rozwój fizyczny naszej młodzieży. Toć nie mówiąc już o zagrancy, wystarczy zobaczyć, jaką opieką otaczane jest harcerstwo i w ogóle tego rodzaju organizacje choćby na Górnym Śląsku, gdzie każdy światlejszy obywatel uważa za punkt honoru należenie do związków wychowania fizycznego i wydanie ich popieranie. W Dąbrowie jest inaczej, tu bowiem istnieje odmienny typ ludzi, posiadających duże aspiracje i pretensje do inteligencji, lecz nie posiadających wyrobienia społecznego i obywatelskiego. Podczujemy się, że kiedyś będzie lepiej.

Obrót kasowy Tow. wynosił w okresie sprawozdawczym 931 zł, pozostałość na 1 stycznia rb. stanowił 481 zł.

W związku ze sprawozdaniem omawiano konieczność rozwinięcia akcji, celem zwiększenia liczby członków Tow. i ostatecznie postanowiono, aby każdy w miarę możliwości starał się jednak nowych członków.

Na zakończenie p. inż. Städtkego zakomunikował, iż na rzecz Tow. odbędzie się w dniu 9 kwietnia rb. wspaniały koncert, z udziałem p. dyr. Faryaszewskiego, prof. Michałowskiego i artystki Ruszczykówny.

Do zarządu Tow. wybrano pp.: A. Städtkego, Wyrozumskiego, K. Skalskiego, Ludwikowskiego i Dobrzeńskiego, na zastępców pp.: Piotrkowską i Małcherzykównę. Do komisji rewizyjnej weszli pp.: Rudzki, Bem i Grządzieleki.

Wiadomości ze Śląska.

Terror bojówek na Śląsku opolskim.

JUŻ PŁONĄ ZAGRODY WŁOŚCIANSKIE.

Tajne bojówki niemieckie operowały dotychczas na Śląsku opolskim terrorystycznymi pogrózkami pod adresem Polaków. O planie tego rodzaju pogrózek donosiliśmy już kilkakrotnie. Pogróżki takie uchodziły bezkarnie i obecnie rozmuchwano bezkarnością banda przystąpiła po pogrózkach do zbrodniczych czynów.

Dowiadujemy się o następujący wypadek: Czterech młodszych wójtów Strzeleckiego: Jan Kurda, Jan Kalka, Alojzy Szulc i Ludwik Klenoz otrzymali dnia 15 stycznia r. b. listy z groźnymi pogrózkami, podpisane przez: Rollkomanda.

Zawiadomiony o tem starosta niemiecki w

Strzelcach zbagatelizował sprawę, oświadcza-
jąc, iż list z pogrózkami jest zwykłym świst-
kiem.

Tymczasem dnia 28 lutego z powodu wy-
rażnego podpalenia spłonęła zagroda Ludwika
Klenoz. Nie ulega wątpliwości, że pod-
palaczami są terrorysty z bojówek niemieck-
kich.

Związek Polaków w Niemczech skierował
sprawę do prokuratora w Wielkich Strzel-
cach, zawiadomił o niej nadprezydenta pro-
wincji w Opolu i zainteresował nią górnoślą-
ską komisję mieszaną w Katowicach. Czy
jednak zbrodniarze zostaną ukarani?

„Kraj pod krzyżem”.

OBŁUDA DYPLMACJI NIEMIECKIEJ.

Jak już donosiliśmy, jedna z berlińskich
wytwórni kinematograficznych sporządziła t.
zw. film górnośląski p. t. „Land unterm
Kreuz” (kraj pod krzyżem). Film ten zwraca
się w ohydny wprost sposób przeciw Polsce
w ośmym swym ujęciu i tendencji.

Policy przedstawieni są w nim jako roz-
wydrzona banda rabusiów, która ogniem i
mieczem znaczy swój pochód w czasie plebi-
scytu górnośląskiego. Przeciwdziałaniem
krwiożerczych Polaków jest spokojna, cicha
i szlachetna ludność niemiecka (koby się
uśmieć!)

Złowrogi i kłamliwy ten film propagando-

wy został wykończony w przeddzień gene-
wskiego posiedzenia Rady Ligi Narodów. I
wtedy niemieckie ministerium spraw zagra-
nicznych zakazało wyświetlania filmu, w o-
bawie przed interwencją dyplomatyczną, któ-
raby mogła Niemcom zaszkodzić na gene-
wskim terenie. Po zakończeniu obrad gene-
wskich p. Stresemann cofnął swój protest, bo
jak donoszą pisma niemieckie na Śląsku, za-
kaz wyświetlania filmu został zniesiony.

Jasno tutaj wychodzi na światło dzienne
obłuda dyplomacji niemieckiej, która wobec
Polski umie być tylko wtedy poprawną, gdy
to już staje się ostateczną koniecznością.

Teatr Polski w Katowicach.

Sobota, dnia 19 bm. „Kościusko pod Ra-
clawicami” z występem T. Rolanda.

Niedziela, dnia 20 bm. „Kościusko pod Ra-
clawicami” z występem T. Rolanda o godz.
3 pop.

Niedziela, 20 bm. „Halka” wieczorem. Przed-
stawienie galowe.

Uroczyste przedstawienie

„Kościusko pod Racławicami”.

W sobotę dnia 19 bm. o godz. 7.15 odbędzie
się uroczyste przedstawienie „Kościusko pod

Raclawicami”. Rola Tadeusza Kościuszki kreuje
artysta Teatru Narodowego w Warszawie p.
Teodor Roland. W rolach głównych wystąpią:
A. Mazanek (generał Wodnicki), M. Domosławski
(prezydent Lichodki), K. Kijowski (Bartosz
Głomski), J. Lesniński (Altamur), St. Marjański
(kapitan Wasilewski), J. Sendecki (Karlów),
T. Orlowski (Lima), S. Kalka (Rusiniak), W. K.
(Krycki), J. Romanowski (Nikiforow), Imie-
la Wajtaszek (Lukaszyn), Kłoczewska, Ludwi-
żanka, Michałowska, Rozwadowska, Kmywicka,
Netkówna, Karasińska, Zbychowski, Jaszczyński
i inni. Reżyserował p. J. Szymonowski.

Kornel Makuszyński.

Znakiem literat i krytyk wygłosi w Teatrze
Polskim we wtorek dnia 22 bm. o godz. 7.30
przed przedstawieniem komedji A. hr. Fredry
„Damy i Huzary” odczyt pt. „O śmiechu w dzie-
łach Pana Fredry”.

Stefan Jaracz.

Znakiem artysty Teatru Narodowego w War-
szawie wystąpił po raz pierwszy jeden raz we
wtorek dnia 22 marca w komedji A. hr. Fredry
„Damy i Huzary”, w której to komedji St. Jar-
acz w misterny sposób kreuje rolę notmistrza.
Przedstawienie poprzedzi odczyt o Fre-
drysie znakomitego literata i krytyka Kornela
Makuszyńskiego. Zapowiedź odczytu K. Maku-
szyńskiego i występu St. Jaracza wywołała
wśród publiczności ogromne zainteresowanie.
Wielkie biletów już została zarezerwowana.
pozostałe do nabycia w kasie teatru. Telefon
Nr. 24.48 — Katowice.

Z Sejmu śląskiego.

W dniu wczorajszym obradowała komisja
prawnicza Sejmu śląskiego w sprawie podat-
ków na potrzeby kościoła katolickiego. Sprawę
w myśl życzeń Rządu odroczone, aż do
chwili wydania podobnej ustawy przez wła-
dze centralne.

1.000 złotych za schwytanie bandyty.

Pokuta, henzel bandytów, którzy zamordo-
wali nadgórnik Wojciechowski i obrabowa-
wali pod Szopienicami pasażerów tramwaju
pozostaje dotychczas na wolności. Poszuki-
kująca go policja ogłosiła zapomocą rozpla-
katowanych listów gończych, że udzieli 1000
złotych nagrody temu, kto przyczyni się do
schwymania bandyty.

Prasa zagraniczna na manifestacji śląskiej.

Jak się dowiadujemy, na niedzielną mani-
festację plebiscytową w Katowicach wysyła-
ją korespondentów następujące pisma i agen-
cje telegraficzne: Agencja Havasa, Edoire,
Associated Presse, Agencja Reutersa, Daily
Mail, Daily News, Chicago Tribune, Finan-
cial Times, Agence Economique, Illustration,
a nadto liczne agencje fotograficzne i filmo-
we, które będą miały za zadanie udzielić tak
kolosalnej manifestacji spopularyzować po
całym świecie.

Wynalazek ślązaka.

Jerzy Kołoch z Królewskiej Huty przed-
stawił śląskiej Izbie rolnej model wynale-
zionej przez siebie wylęgarni drobiu. W naj-
bliższym czasie Izba rolnicza poda nowy a-
parat próbn. Jak słychać, wylęgarnia sta-
nowiła ma równocześnie wychowalnię drobiu.
Aparat może być ogrzewany gazem.

Z życia harcerzy śląskich.

Na ostatnim zebraniu zarządu śląskiego
oddziału Związku harcerzy polskich uchwa-
lono, że harcerze śląscy wezmą czynny
udział w manifestacji plebiscytowej. Poza tem
postanowiono wysłać w lecie reprezentacyjną
drużynę na zlot harcerzy jugosłowiańskich,
stworzyć szereg obozów letnich oraz w porozu-
mieniu z Ligą morską i rzeczną urucho-
wić zastępy żeglarzy na Wiśle, Brynicy i
Przemyślu.

Książka o Katowicach.

Po kilkunastym pobycie w Warszawie
powrócił do Katowic delegacja miasta w o-
sobach pp.: Piechucka, prezesa nieczynnego,
już komisarzowej Rady miejskiej i gen. rez.
Gostomskiego, autora dzieła pt. „Katowice
jako ośrodek górnośląskiego przemysłu i sto-
lica autonomizującego wojew. śląskiego”. De-
legacja została przyjęta na dłuższej audjen-
cji u prezydenta Rzeczypospolitej, któremu
warczyła książkę wraz z dedykacją. Dzieło
to wroczone również marszałkowi Piłsudskie-
mu, wicepremierowi Bartłowi oraz ministrowi
Kwiatkowskiemu i Składkowskiemu.

Synekura dla skompromitowanego szpiega.

Dr. Lukaszek, b. przedstawiciel Niemiec
w górnośląskiej komisji mieszanej, skompromi-
towany w sławnej aferze szpiegowskiej,
został wczoraj ostatecznie wybrany nadbur-
mistrzem Zabrza (Hindenburg) na Śląsku o-
polskim. Jest to, ma się rozumieć, synekura
dla „zasłużonego” niemieckiego, aczkolwiek
z „maszowanego” szpiega.

Posiedzenie Rady miejskiej Katowic.

Najbliższe posiedzenie Rady miejskiej w
Katowicach odbędzie się prawdopodobnie w
dniu 22 bm. tj. we wtorek. Posiedzenie to bu-
dzie wielkie zainteresowanie z powodu zasad-
niczej opozycji frakcji polskiej wobec wię-
kszości niemieckiej oraz przez prowokacyjny
wybór osławionego renegata i separatysty
Kustosa na sekretarza Rady miejskiej.

Dolar w Katowicach.

W dniu wczorajszym płacono w Katowi-
cach za 1 dolara w obrotach międzybanko-
wych 8.94 — 8.96 zł., przy spokojnej ten-
dencji.

Zapisujcie się do PMS.

Dom robotniczy, parafia i wyrok sądowy.

O CZEM SIĘ MÓWI, A O CZEM SIĘ MILCZY NA POSIEDZENIU RADY MIEJSKIEJ.

We środę odbyło się ostatnie w tym roku posiedzenie budżetowe sesyjnego Rady miejskiej. Przebieg posiedzenia przy rozpatrywaniu dochodów był naogół spokojny, czego nie można powiedzieć o rozchodowej części budżetu. Gwałtowną burzę i gorące repliki wywołała sprawa budowy domu robotniczego i poruszona przez mec. Pawełka sprawa procesu parafii sosnowieckiej ze Stow. robotników chrześcijańskich o dom przy ul. Kościelnej.

DOCHODY ZWYCZAJNE.

W dyskusji nad budżetem dochodów zwyczajnych r. Michael zwrócił uwagę, że dochód z łaźni przewidywany jest zaledwie w 50 proc. wydatków na łaźnie, gdy przy najniższych cenach za kąpiel łaźnia powinna być przedsięwzięciem dochodowym. Radny M. nie zgadza się również na podatek na pokrycie kosztów leczenia chorych. Podatek ten, zgodnie z zarządzeniem władz, może być ściągany wtedy, gdy już nigdzie w budżecie nie można wprowadzić oszczędności. Tymczasem w budżecie wydatków m. Sosnowca pozycję, mogących z powodzeniem ulec skróceniu, jest bardzo dużo.

Radny poseł Knothe domagał się, by zwrotne zapomogi w dochodach były przewidywane w takiej samej wysokości, jak i w wydatkach, gdyż bowiem dochody na ten cel przewidują tylko 500 złotych, to w rozchodach umieszczono sumę 2.500 złotych.

Wyjaśnieniami udzielił wicepr. p. Jarza, godząc się na podniesienie sumy dochodów na zapomogi zwrotne do 2.500 złotych. Co do łaźni, to Magistrat przewiduje narazie małą frekwencję, gdyż ludność jeszcze nie jest do łaźni przyzwyczajona. Podatek na pokrycie kosztów leczenia jest konieczny dla związania budżetu.

Budżet dochodów zwyczajnych w wysokości 2.808.181 zł. 40 gr. został uchwalony głosami większości Rady. R. Michael zgłosił votum separatim co do podatku na pokrycie kosztów leczenia.

DOM ROBOTNICZY.

Rozpętała się burza przy rozpatrywaniu budżetu wydatków nadzwyczajnych.

Radny inż. Michael podniósł kwestię wydatków na budowę domu robotniczego. Radny podkreślił fakt, że szkoła przy ul. Kościelnej nie jest wykończona, że plany budowy sali przy szkole na ul. Żytniej leżą 2 lata, oczekując na realizację, a Magistrat wyznacza 100 tysięcy złotych na budowę domu robotniczego, mającego służyć za miejsce zebrania, wieców i roboty partyjnej socjalistów. Radny Michael wysunął wniosek skrócenia 100 tys. złotych na budowę domu robotniczego, a zamiast za to umieszczenie 50 tys. złotych na budowę sali gimnastycznej dla działu przy szkole na ul. Żytniej.

GORĄCA OBRONA.

Obronę pozycji 100 tys. złotych, przeznaczonych na budowę domu robotniczego wziął na siebie mec. Pawełek. W gorącym i pełnym mocnych argumentów przemówieniu przewodniczący Rady przekonywał o potrzebie budowy domów robotniczych. Trzeba, — mówił mecenas Pawełek — dążyć do tego, by ruch organizacyjny robotników wyszedł z podziemi, wyszedł z nor cuchających, wyszedł z ukrycia na światło dzienne. Związki zawodowe nie mają swoich siedzib, lecz gnieźdzą się jak kłamy w domach, których właściciele grożą eksmisją. Magistrat socjalistyczny ma święty obowiązek dania dachu nad głową masom robotniczym, chcącym radzić o swoich sprawach.

GORCZ ADWOKATA.

Argument, że robotnicy w Sosnowcu mają niejedną salę na zebrania, sporkał się z następującym kontrargumentem mec. Pawełka: Jest dom Stowarzyszenia robotników chrześcijańskich przy ul. Kościelnej dom, wybudowany z oszczędności robotniczych. Przed kilkunastu laty dom ten został zbudowany na placu parafialnym z tem, że po dziesięciu latach plac ten zostanie opróżniony. Gdy po tym terminie członkowie Stowarzyszenia chcieli przystąpić do rozbioru domu, starostwo zabroniło, a proboszcz parafii sosnowieckiej wystąpił do Sądu o eksmisję organizacyj chrześcijańskich z domu przy ul. Kościelnej. W dniu 10 b. m. odbyła się sprawa w Sądzie okręgowym w Sosno-

wcu. Ze strony Stowarzyszenia robotników chrześcijańskich stał mec. Pawełek i sprawę Stowarzyszenie przegrało, a proboszcz uzyskał prawo eksmisowania mieszkających się tam organizacyj zawodowych.

Mec. Pawełek z oburzeniem mówił o „parafii, kradnącej dobro robotnicze” (dosłownie), napiętował postępowanie proboszcza, sądzącego się ze Stowarzyszeniem robotniczym, rzucił gromy na tego rodzaju stosunek do spraw społecznych jakoby wbrew temu, co się mówi z ambon.

Tak w skróceniu wyglądała sprawa procesu w relacji mec. Pawełka.

Radny Michael w swej replice skonstatował, że przez usta mec. Pawełka przemawia gorczy adwokata, który sprawę przegrał. Radny M. zaznaczył, że dla niego decydujące znaczenie ma wyrok Rzecznospolitej, a nie wywody mec. Pawełka. Odpowiadając się adwokata od orzeczenia Sądu do Rady miejskiej było dotąd rzeczą niepraktykowaną.

Nie wchodząc w szczegóły zatargu między

dużo nie proboszczem, jak to dla jasności mógł mówić mec. Pawełek, ale między dożorem kościelnym w Sosnowcu, a Stowarzyszeniem robotników, musimy niektóre rzeczy wyjaśnić, jako że nie zostały one należycie oświetlone. Mec. Pawełek przedstawił sprawę tak, jakby dozór kościelny z proboszczem na czele działał pod wpływem pobudek egoistycznych. Tymczasem właśnie z punktu widzenia światopoglądu społecznego socjalistów, należałoby raczej przyklasnąć dozorowi kościelnemu, który upomina się o dobro nie osób prywatnych, ale o dobro parafii, a zatem organizacji nierównie szerszej pojętej, niż Stow. robotników chrześcijańskich, złożone z kilku osób, wydzierżawiających dom robotniczy albo na kmo, albo na cyrkowe widowiska, albo wreszcie, jak ostatnio na kaharet pod nazwą „Pawie oko”.

Co się tyczy stosunku mec. Pawełka do procesu przez siebie przegranego, to już jest to kwestja jego sumienia prawniczego, oraz czynników, powołanych do osądzania tego rodzaju postępowania. Nie wątpię i „parafia kradnąca dobro ro-

botnicze” również zażąda satysfakcji i przypuszczamy, że satysfakcję taką uzyska, w przeciwnym bowiem razie wyglądałoby tak, że wyrok Sądu aprobował kradzież, popełnioną przez parafię.

Trzeba zaznaczyć, że mec. Pawełek, jako protest przeciwko wystąpieniu r. Michaela, wysunął wniosek, podwyższający wydatek na budowę domu robotniczego ze 100 tys. zł. na 150 tys. zł. Wniosek ten został uchwalony.

JAK TO JEST Z TYM PLACEM?

Godząc się pod niektórymi względami z wywodami mec. Pawełka co do konieczności budowy domu robotniczego, zauważyliśmy w jego mowie pewną lukę. Ze zdziwieniem dowiedzieliśmy się z ust wiceprezidenta p. Jarzy, że dom robotniczy ma stanąć na placu miejskim, nabytym od Pietranka na Pogoni. Oświadczenie to zaskoczyło nas, bo rok już chyba niedługo będzie, jak głośna była w Zagłębiu sprawa ofiarowania przez mec. Pawełka placu przy ul. Rudnej pod budowę domu robotniczego.

Istotnie piękne i w wielu miejscach przekonywujące przemówienie mec. Pawełka o domach robotniczych miało tak wiele momentów szczerego i gorącego umiłowania sprawy, iż zdawał się rzeczą niewątpliwą fakt darowizny.

Potwierdzając rok temu blisko prezydent p. Bień, ówczesny przewodniczący O. K. R., pogłoskę o darowiznie mec. Pawełka, uczynił przez to ten radosny wypadek głośnym wśród społeczeństwa miejscowego bez różnicy klas i poglądów politycznych.

Pan prezydent Bień, jako przewodniczący Okręgowego Komitetu robotniczego, był w tym wypadku autorytetem i jego oświadczenie co do ofiary mec. Pawełka jest jaknajbardziej miarodajne.

Tymczasem mówi się o placu miejskim na Pogoni. Plac mec. Pawełka przy ul. Rudnej również jest położony w miejscu dogodnym i w zupełności nadaje się pod budowę domu robotniczego. Plac zaś na Pogoni doskonaleby się nadawał także na budowę domu robotniczego, ale nie na pomieszczenie organizacji partyjnych, lecz na mieszkania dla rodzin robotniczych, gnieźdzących się w ciasnych i wilgotnych kłitkach na Pogoni i w Sielcu.

O placu mec. Pawełka, który obiecał darowiznę, wspominamy w myśl starej, polskiej zasady: „Słowo się rzekło, kobyłka u piotu”.

WYDATKI BUDŻETU NADZWYCZAJNEGO.

Radny Michael zwrócił również uwagę na brak specyfikacji pozycji 2.362.500 zł. na budowę kanału przez firmę Ulen. Wyjaśniono, że specyfikacja taka zajęłaby za dużo miejsca w budżecie.

Wiceprezydent Jarza w wywodach swoich wrócił do sprawy domu niemowląt, przytaczając cyfry, z których wynika, że w Berlinie i w Paryżu również dużo niemowląt umiera w domach podrzutków.

Po długiej i gorącej dyskusji uchwalono wydatki budżetu nadzwyczajnego w wysokości 5.137.822 zł.

DOCHODY NADZWYCZAJNE.

W takiej samej wysokości zostały uchwalone dochody nadzwyczajne.

Radny poseł Knothe zwrócił uwagę na niebezpieczeństwo takiej gospodarki miejskiej, w której wydatki w około 40 proc. spłacane są z pożyczek.

Na to launik mec. Kon oświadczył, że ma głębokie przekonanie na podstawie konferencji w województwie, iż pożyczki będą skomasywane i że prawdopodobnie dużej ich części miasto nie będzie zmuszone spłacać.

W końcu uchwalono głosami lewicy cały budżet, opiewający w dochodach i wydatkach 7.946.928 zł. 40 gr.

ZAKOŃCZENIE.

Po uchwaleniu budżetu przewodniczący mec. Pawełek wyraził podziękowanie Zarządowi miasta za skonstruowanie budżetu i p. Sulikowskiemu, kierownikowi wydziału skarbowo - budżetowego, oraz wszystkim tym, którzy brali udział w dyskusjach nad budżetem, co się przyczyniło do wszechstronnego oświetlenia gospodarki miejskiej.

ŻYCIE GOSPODARCZE.

Polskie koleje państwowe.

W Stow. techników w Warszawie p. wice-minister Eberhardt wygłosił odczyt na temat: „Polskie koleje państwowe od r. 1924 do chwili obecnej”.

Na podstawie statystyki z ostatniego trzylecia, prelegent przewiduje dalszy rozwój kolejnictwa, opierający się na stałym wzroście koniunktury przewozowej i usprawnienia kolei. Obciążenie netto osi wagonów, liczb osi w pociągach towarowych, przeciętny bieg dzień — parowozów wzrasta, a równocześnie zmniejsza się liczba zatrudnionego personelu, współczynnik obrotu wagonów i zużycia węgla na tonokilometr ładunku.

Koleje polskie wynagadły olbrzymiej pracy i pieniędzy dla usunięcia zniszczeń, spowodowanych wojną, oraz brakiem konserwacji podczas wojny.

Kronika gospodarcza.

ODSZKODOWANIE ZA WYWŁASZCZONIE MAJĄTKI W BESARABJI. Rokowania polsko-rumunskie w sprawie odszkodowań za wywłaszczone majątki ziemskie obywateli polskich w Besarabji dobiegają końca. Cenę wywłaszczonych ziem wyznaczono na 120 dolarów na hektar. Decyzji ostatecznej w tej sprawie oczekiwać należy prawdopodobnie z końcem b. m.

KOLONIZACJA POLSKA W PERU. Do Warszawy nadeszła wiadomość, że rząd republiki Peru zdecydował się dopuścić do kolonizacji polskiej. Koloniści polscy mają się osiedlać w dolinach rzek Santipo i Pangoa. Każda rodzina ma otrzymać po 30 ha ziemi bezpłatnie. Narazie rząd Peru zezwala na imigrację 150 rodzin polskich do 1 lipca b. r. Rodzinom tym będą zwrócone koszty przejazdu do portu Callao i na miejsce osiedlenia. Koloniści otrzymają narzędzie, nasiona i po 50 centavos (jednej czwartej dolara) na osobę w ciągu 6 miesięcy. Tereny Santipo i Pangoa są urodzajne, pokryte dziewiczym lasem na wysokości od 600 do 1.000 m. nad poziomem morza. Temperatura wynosi w dzień 34, w nocy 25 stopni.

OGROANICZENIE IMIGRACJI ROBOTNICZEJ DO FRANCJI. Ambasada francuska za wiadomością Rządu polski o zarządzaniu rządu francuskiego, ograniczającym przypływ obcych robotników do Francji, wobec panującego tam bezrobocia. Francuskie ministerjum gasy wstrzymało wydawanie przychylonych opinii na nowe zapobiegawstwo obcych robotników. Nawet wezwania do powrotu do Francji robotnicy, obcy, którzy wychylali czasowo do kraju muszą uzyskać obecnie przychylną opinię francuskiego ministerjum pracy.

OBIEG BANKNOTÓW W KRAJU W LUTYM R. B. Obieg biletów bankowych wzrósł w ciągu lutego rb. o 48 milj. zł. do 604.7 milj. zł. w końcu miesiąca. Portfel wekslowy z 10 milj. zł. wzrósł do 329.1 milj. zł. Całkowity obieg pieniężny w kraju wynosił w końcu lutego rb. 1.047 milj. zł. Bezprocentowy kre-

Wymiana podkładów i szyn postępuje naprzód w szybkim tempie. Zużyte surowe podkłady wymienia się na nasycione, dużo trwałe. Jest dążność do doprowadzenia szyn do trzech typów (obecnie jest ich 40). Z robót budowlanych odbudowywano już 60 proc. Stały wielkie mosty na Sanie pod Rozwadom, na Niemnie pod Grodnem i na Wiśle pod Sandomierzem. Stworzono swoisty typ budowli kolejowych, oparty na motowrach polskich. Linij wybudowano 629 km.

Na szerszą akcję nie pozwala brak kapitału, jest nadzieja drogą koncesji pozyskać kapitał zagraniczny.

W ciągu odczytu p. Eberhardt kilkakrotnie podkreślił skuteczną pracę inżyniera kolejowego, dzięki której kolejnictwo osiągnęło obecny poziom.

dłt skarbu państwa w Banku Polskim pozostał niezmiennym i wynosił 25 milj. zł. Zapas kruszcu i wauit netto wzrósł o przeszło 39 milj. zł. (o ca 13 proc.) do 335.2 milj. zł.

Z giełdy warszawskiej.

Cedula giełdy warszawskiej z d. 17.3.27

AKCJE.

Bank Dyskontowy 16.50—16.25—16.50, Bank Handlowy 6.75, Bank Polski 127.50—124.50—128.00, Bank Zachodni 3.60—3.67—3.65, Bank Zjedn. Ziem Pol. 2.50—2.65, Bank Spółek Zarobk. 16.00—15.50—16.00, Cerata 0.80, Kijewski 0.35—0.30, Puls 7.50, Włók 0.17—0.18, El. Dąbrowa 58.00—59.00, Brown Boveri 2.30, Sika i światło 95.00—94.00—97.00, Chodorów 118.00, Czersk 0.78—0.76—0.80, Częstocice 2.70—3.00—2.95, Gostawice 70.00—75.00, Michałów 0.57—0.56—0.58, Cukier 4.60—4.85, Firlej 63.00—62.00, Łazy 0.35—0.36—0.34, Drzewo 0.75—0.80, Wysocka 7.00, Węgiel 90.00—97.00—100.00, Polska Nafta 0.51—0.53, Nobel 4.50—4.45—4.70, Cegielski 36.00—36.50, Filtzner 6.50—6.40—6.50, Lilpop 23.25—22.25—23.50, Moirze 7.50—7.20—7.65, Norblin 131.00—130.00, Orłwein 0.48—0.47, Ostrowiecki 16.75—16.50, Poćciak 2.85—3.15, Roha 0.75—0.80, Rudzki 1.65—1.62—1.72, Starachowice 3.00—2.91—3.00, Ursus 2.45—2.55—2.50, Zieloniewski 18.00—18.25, Zawiercie 32.00—34.00—33.50, Borkowski 2.60—2.80—2.75, Żyrardów 15.75—16.75—16.60, Jabikowsce 0.29—0.30, Syrakat 3.25, Habersbusz 113.00, Spiryus 3.50—3.65, Żegluga 0.34.

WALUTY I DEWIZY

Dolar 8.92, Nowy Jork 8.95, Londyn 43.56, Paryż 35.13, Wiedeń 126.10, Praga 26.57, Włochy 41.22, Belgia 124.78, Szwajcaria 172.56, Holandia 359.10.

Tendencja dla akcyj początkowo słaba, później mocna, dla walut niejednolita.

Kronika Zawiercia.

Kino „Stella”: „Kurjer carski”.

Z Zarek.

Przed paroma dniami pisałmy o kradzieży dokonanej w sądzie pokoju w Zarkach, gdzie hupem wlamywały się 50 zł. gotówka oraz dowody rzeczowe.

Sledztwo energicznie prowadzone, przy osobistym współudziale sędziego Czaputowicza, dało niespodziewanie pomyślne wyniki. Idąc dosłownie po nitce do kłębka trafiono na ślady przestępców. Strzębki papieru z dowodów rzeczowych prowadziły pojeźce na dystansie 24 km. Poza dowodem wybitnie obciążającym, były znalezione przy rewizji organki, pochodzące z dowodów rzeczowych. Jako silnie poszkodowani zostali aresztowani Adam Pilarczyk, Stanisław Wachowski i Piotr Pardela, wszyscy z Zawiercia.

U kowala.

Właściciel piekarni M. Liberman z Zawiercia oddał do naprawy kowalowi Langerowi, przy ulicy Gómoślaskiej, wóz piekarski. Nieznani sprawcy w nocy wóz ten uszkodzili. Prawdopodobnie jest, że dokonali tego nieuczciwi konkurenci mączarze i piekarze, mszcząc się za niskie ceny w handlu.

Pełnomocnik Markusa Joskowicza

obr. Heftman wniósł sprawę do Sądu Pokoju w Zawierciu przeciwko Juljanowi Szrajzerowi z Wysockiej o zniesławienie. Na rozprawie w dniu 26 lutego 1927 oskarżony Szrajzer zgodził się odwołać zniesławienie w ciągu tygodnia w „Kurjerze Zachodnim” na co pełnomocnik Joskowicza, obr. Heftman wyraził zgodę i Sąd sprawę wobec tego umorzył. 1711

Kronika Olkuska.

Parcela pod Czarną Górą.

W sprawie przyspieszenia zatwierdzenia parceli pod Czarną Górą wyjechał w dniu 16 bm. do Warszawy burmistrz miasta Olkusa, inż. Stankiewicz. Jak wiadomo, dawniejsza Rada poleciła Magistratowi rozparcelować i rozprzedać 119 kawałków pod Czarną Górą, nie uzyskawszy wyłączenia zatwierdzenia planu przez województwo. Wskutek tego nabywcy parcel nie mogą przystąpić do budowy. Magistrat określił czas na rozpoczęcie budowy domów, lecz nie przewidywał terminu zatwierdzenia parcel, co wywołało pewne i słuszne niezadowolenie wśród nabywców tych parcel.

Apel do Magistratu.

Mieszkańcy okolicy fabryki „Olkuska” oraz liczni pracownicy tej fabryki, zwracają się z prośbą do Magistratu o przyprowadzenie do odpowiedniego stanu drogi około domu p. Szarfa (od Gwarka w stronę kolei), gdzie uszczelniono się bajora z nieczystości, spływających z miasta. Koszt przekopania i ułożenia na nim mostku będzie niewielki, a przebieg byłoby możliwy.

W sprawie doręczania korespondencji na wsi.

Ze sfer nauczycielskich pow. Olkuskiego słyszy się narzekania, że listy i gazety dochodzą do nich po tygodniu i później, dzięki temu, że wszelka korespondencja przechodzi przez gminę, skąd zabiera ją dopiero sołtys, przy okazji, gdy ma interes w gminie. Ponieważ wizyty p. sołtyś w gminach są rzadkie i ograniczają się często do 2 w miesiącu, adresat musi tak długo czekać na korespondencję. Aby przekonać się o sprawności poczty na wsi, administracja naszego powiatu, poczynając od dzisiaj, wyśle będzie do pewnych szkół na wsi, aż do 1 kwietnia r. b. pewne numery (zwykle bezpłatne). Pp. nauczyciele prosimy bardzo, aby byli łaskawi i zawiadamiać nas, w jakim dniu, w jakiej godzinie z jakim oznaczeniem otrzymywali gazety, abyśmy mogli na podstawie tego zabrać troskę na łamach naszego pisma.

Ołtarz na skronisko.

Zarząd fabryki „Olkuska” w Olkuszu ofiarował całe urządzenie naczyń emalowanych do kuchni i umywalni szkolna Niemców, za co zarząd tegoż zakładu w obowiązek za pośrednictwem „Kurjera Zachodniego” złożył WPanowi Fr. Westeniowi oraz p. dyrektorowi Veltzenowi i całej dyrekcji fabryki w imieniu sierości za wkładanie w ich potrzeby serdeczne podziękowanie.

Dwoje młodych w kaplicy cmentarnej.

POTWORNE DZIEJE NIEDOSZŁEGO MAŁŻEŃSTWA.

W Zamościu rozegrał się wstrząsający finał dramatu, który jaskrawo charakteryzuje dorastające pokolenie powojenne.

Siedemnastoletni uczeń szkoły średniej w Hrubieszowie, zakochany w 18-letniej uczennicy szkoły żeńskiej, nie mogąc jej posłubić — naklonił ją do ucieczki z domu, a w końcu do potwornego samobójstwa, przyczem rzekomo z ilością ją dobijał.

Odrażająca ta historia romantyczna trwała od dłuższego czasu. Być może, zrodziła się

na jednej z zabaw tanecznych, organizowanych już i po szkołach. Młodzieńcy uczniak, Kazimierz Szperalski, za kochawszy się w Alfrzędzie Ciurczkiewiczównie, zaproponował jej małżeństwo.

Propozycja trafiła na grunt podatny. Rodzice, oczywiście, nie dali swego zezwolenia na tak jaskrawą niedorzeczność, wobec czego zakochani uciekli z Hrubieszowa i udali się do Zamościa.

Noc spędzili

w kaplicy na Zamojskim cmentarzu prawosławnym.

Noc ta była potwornym doradcą. Szperalski i Ciurczkiewiczówna już w Hrubieszowie grozili, że odbiorą sobie życie — postanowienie to, od kilku dni żywione, zdecydowali się tu wykonać.

Ciurczkiewiczówna napiła się kwasu siarczanego i

wśród okropnych męczarni

zaczęła się wć i krzyczeć w niebogłosy. Wtedy Szperalski, by skrócić jej męki, uduśił ją.

Dokonawszy tej zbrodni, Szperalski udał się na dworzec kolejowy w Zamościu, by tam rzucić się

pod pociąg.

Koło dworca zatrzymali go jednak agenci policji, którzy już mieli listy gończe za zbiegami z Hrubieszowa.

Szperalskiego aresztowano i oddano do dyspozycji sędziego śledczego.

Koszmar na tę historię wywołała w całej okolicy przynębiające wrażenie.

RUSZYŁY JUŻ LODY NAWISŁE POD WARSZAWĄ.

Ciekawa rozprawa strażacka w Łodzi.

Wydział karny sądu okręgowego w Łodzi, rozważał sprawę w tybie postępowania uproszczonego przeciwko strażakowi 30-letniemu Karolowi Lewinowi, oskarżonemu z art. 474 części I k. k. Sprawa przedstawia się następująco: W październiku ub. r.

z racji „dnia strażackiego”

odbywały się we wszystkich oddziałach straży ochotniczej w Łodzi zabawy, w obecności wielu ludzi, podczas których inscenizowany był pożar i akcja ratownicza. Był rozkaz aby podczas inscenizacji akcji ratowniczej 2 strażaków przebrało się,

jeden za kobietę, drugi zaś za mężczyznę.

Zgodnie z rozkazem strażak Paweł Kreklinow przebrał się za żydówkę, kolega zaś jego Berent za żyda, pozem weszli na 3 piętro z tak zwanego spinacza (imitacja domu mieszkalnego na dziedzińcu strażackim), po wzniesieniu sztucznego ognia bengalskiego poczęli wzywać pomocy w żargonie.

Strażacy ci, imitując swym przeraźliwym krzykiem okropny strach, mieli zostać wyratowani z rzekomo groźnej sytuacji przez 4 swoich kolegów strażaków, którzy biegnąc po drabinach, przystąpili do akcji ratowniczej. Lewin założył „żydówkę” (Kreklinow) pas ratowniczy, a następnie do jednego z kółek tego pasa przytrzymał linę ratowniczą, usiłując po niej

spuścić na dół Kreklinowa.

Czynność ta jednak okazała się fatalną, bowiem kółko od pasa urwało się i Kreklinow z wysokości 3 piętra runął na ziemię.

Wypadek był fatalny, bowiem Kreklinow uległ złamaniu obu nóg pęknięciu podstawy czaszki oraz wybitciu 4 zębów. Wezwane natychmiast pogotowie ratunkowe odwoziło niefortunnie strażaka do szpitala, gdzie przeżywał 10 miesięcy.

Urząd prokuratorski zainteresowany się powyższą sprawą,

pociągnął do odpowiedzialności sądowej strażaka

Karola Lewina, który ratując będącego rzekomo w niebezpieczeństwie Kreklinowa przy-

czynił się nieodpowiednim założeniem pasa ratunkowego oraz linę, do nieszczerliwego wypadku, wskutek którego Kreklinow uległ ciężkiemu uszkodzeniu ciała. Na przewodzie sądowym oskarżony Lewin

do winy się nie przyznał

wyjaśniając, że Kreklinow uległ uszkodzeniu ciała z przyozu od niego niezależnych. Kolejno badani świadkowie zeznawali, że akcja ratownicza na wieżach była utrudniona, gdyż ogień bengalski, żarzące się czerwonym światłem, raziły oczy, tak, że trudno było należyście założyć pas ratowniczy i linę.

Poszkodowany Paweł Kreklinow zeznał, że w straży ochotniczej pracuje od roku 1923, w imprezie tego rodzaju brał udział pierwszy raz. Co do samego wypadku opowiada on, że po założeniu pasa ratowniczego przez Lewina wyszedł on poza okno i w tym momencie poczuł, że pada na ziemię, niepowstrzymany przez linę. Co dalej było nie pamięta, gdyż stracił przytomność.

W końcu opowiada, że upadek ten przyoznił się do długiej choroby i następnie, że po dziesięć kulej na lewą nogę, z której sączy się jeszcze ropa.

Biegły strażak kom. Szwarchole wyjaśnił sądowi, że niedokładność, która zaszła podczas ratowania, była winą oskarżonego Karola Lewina.

spowodowana opieszałością, względnie rażącym światłem, jakie wydawały ogień bengalskie.

Obrona oskarżonego adw. Jasiński, będący sam członkiem straży ogniowej, wyjaśnił sądowi doniosłość tej imprezy oraz charakterystyczny cały przebieg zajścia, poczem stwierdził, że w tych warunkach

nie może być mowy o jakimkolwiek

przestępstwie

oskarżonego. Po półgodzinnej naradzie sąd, wzięwszy pod uwagę wywoły choroby i nie znalazłszy cech przestępstwa, oskarżonego 30-letniego Karola Lewina od zarzutu przestępstwa z art. 474 części I k. k. uniewinnił.

Z całej Polski.

ROCZNICA ZGONU ARCYBISKUPA CIEPLAKA.

W środę, w pierwszą rocznicę pogrzebu w Wilnie arcybiskupa metropolity wileńskiego sp. ks. Jana Cieplaka, ks. biskup Michalkiewicz odpisał w bazylice w obecności biskupa Bandurskiego uroczyste nabożeństwo żałobne, na którym obecny był w zastępstwie wojewody wileńskiego wicewojewoda p. Ogięrd Malinowski.

W ROCZNICĘ BITWY POD IGANIAM.

Z inicjatywy komitetu obchodu ku czci gen. Bema będzie otwarta w Krakowie d. 10 kwietnia, w rocznicę bitwy pod Iganiami, wielka wystawa pt. „Generał Józef Bem i jego epoka”. Wystawa obejmująca zabytki historyczne, kulturalne i artystyczne, dotyczące bezpośrednio lub pośrednio gen. Bema. Osoby, posiadające eksponaty, mogące wchodzić w ramy wystawy, a zwłaszcza jakiegokolwiek pamiętki, dotyczące osoby gen. Bema, zechcą porozumieć się z kierownictwem wystawy (Kraków, Muzeum narodowe, Sukiennice).

ARESZTOWANIE REDAKTORA BIAŁORUSKIEJ „NASZEJ WOLI”.

W nocy z 14 na 15 bm. władze bezpieczeństwa aresztowały w Wilnie redaktora dziennika „Nasza Wola”, organu białoruskiej włościansko - robotniczej Hromady, niejakiego N. Maszara. Aresztowanie poprzedziła rewizja, dokonana w mieszkaniu wiejskim Maszara, która dała niezmiernie obciążający materiał. M. in. znaleziono składy bibuly komunistycznej i większą ilość broni. Redaktor Maszara posiadał oddzielne mieszkanie w Wilnie przy ul. Wileńskiej nr. 12. Aresztowanego odstawiono narazie do Głębokiego, pod silną eskortą policyjną.

PROCES W STRYJU.

We Lwowie rozpoczęła się rozprawa w sprawie t. zw. krwawej środy w Stryju, która pociągnęła za sobą śmierć 12 osób. Na ławie oskarżonych zasiadły 43 osoby. Głównym oskarżonym jest Ludwik Sokolowski, obwiniony o podburzanie demonstrantów. Z powodu niestawienia się 4 oskarżonych, rozprawa odroczone została do wczoraj, a oskarżeni mają być przymusowo dostawieni do sądu. Z chwilą zakończenia rozprawy zebrało się przed sądem ponad 200 robotników, pracujących przy regulacji rzeki, którzy zaczęli śpiewać międzynarodówkę, demonstrując za uwolnieniem oskarżonych. Demonstranci wysłali do przewodniczącego rozprawy deputację, domagającą się zaniechania postępowania sądowego przeciwko oskarżonym. Gdy przewodniczący oświadczył, że podobny protest jest ustawowo niedopuszczalny i takich wniosków przyjąć nie może, demonstranci spokojnie rozeszli się do domu.

ZLIKWIDOWANIE BANDY ZBOJECKIEJ.

Od dłuższego czasu koło Nakła i Osiwca oimia grasowała banda rabusiów na czele z niejakim Władysławem Rembiesem. Onegdaj policji udało się bandę zlikwidować. Rembies został ranny w czasie pościgu w brzuch, a widząc, że nie ujdzie władzy, wyjął rewolwer i zastrzelił się.

ZAMORDOWANIE POLICJANTA.

W nocy z 15 na 16 nieznani sprawcy zabili posterunkowego policji Króla Michała w kolonii Zagrody Lubartowskie. pod Lublinem. Król otrzymał kilka ran postrzałowych z rewolweru w głowę.

SAMOBÓJSTWO W TAJEMNICZYCH OKOLICZNOŚCIACH.

W sobotę o godz. 10 wiecz. w Kielcach popełnił samobójstwo st. posterunkowy P.P., Roman Popiołek, którego znaleziono w koszarach P.P. z rozstraskaną czaszką. Jak się okazało, Popiołek na dzień przed samobójstwem postrzelili w czasie kłótni w prywatnym domu urzędnika kolejowego Matusiaka. Matusiak w stanie ciężkim, leży w szpitalu i odmawia zeznań.

Popierajcie! Prenumerujcie!
„KURJER ZACHODNI”

KINO-TEATR „UDZIAŁOWY”

Nareszcie!
Od czwartku 17 do 23
włącznie.

ZNAK

monumentalny dra-
mat w 9-ciu wielkich
aktach po
Johnstona

ZORRY

mat w 9-ciu wielkich
dług powieści
M. C. Cubleya.

„Postrach miasta Capistrano”

w roli tajemniczego mściciela Cabalera Don Diego
Cantencilio Pontifera:

DOUGLAS FAIRBANKS

reżyserował Fred Niblo twórca filmu „ROBIN HOOD”

Ilustrację muzyczną opracował znany artysta muzyki
EDMUND SIEJA.

Kino
Sfinks

Od poniedziałku 14-go do 20-go marca.

„Niewolnik Zmysłów”

(Krew na piasku)
dramat w 11 akt.

w roli głównej

RUDOLF VALENTINO

Nadprogram!

Komedja w 2 akt.

ANONSI!

Od 21 marca

ANONSI!

„Kochanka Oficera Ochrony”
w roli głównej GAJDAROW.

Kino-Teatr STELLA w Zawierciu.

Ostatnie trzy dni druga seria — Najpotężniejszy arcyfilm świata!

KURJER CARSKI

podług powieści Jules Verne'a p. t. „Michel Strogoff”. — Aktów 10. Początek w dni powszednie o godz. 6, w niedzielę o 3 po południu.

W roli głównej

Iwan Mozzuchin i N. Kowanko.

W dniu 19 marca r. b., jako w rocznicę Imienin
ukochanej żony i matki

ś. i p.

JOZEFY z Kupiszów KRYŁOSZANSKIEJ

odbędzie się w kościele parafialnym w Sosnowcu o go-
dzinie 8-iej rano nabożeństwo żałobne, na które ro-
dzinę, krewnych i znajomych zapraszają niepokieszeni

1725

Mąż, córki i siostra.

Ostrzeżenie.

Ostrzegam osoby zainte-
resowane przed kupnem
piekarni od p. Babańca
bez mojej wiedzy i zgody,
a mieszczącej się w moim
domu przy ulicy Rynek w
Siewierzu. 1712

Kałużowa.

Drobne ogłoszenia.

Kupno i sprzedaż.

WAPNO palone w bryłach i-ma
gatunku polecają do natychmia-
stowej dostawy: Czeladźkie Wapien-
niki „Brynica”. Sosnowiec, ulica 3-go
Maja 5, telefon 159 1646-6

Kamienica 2 piętrowa z płacem
ogrodem i wolnem mieszkaniem,
na głównej ulicy w Dąbrowie, do
sprzedania. Wiadomość u dozorcę do-
mu przy ul. Sobieskiego. 6. 1698

Tanio sprzedam urządzenie w kom-
piecie do wulkanizowania opon i
dłotek najnowszej konstrukcji. Wia-
domość, adm. „Kurjera zachodniego”
Sosnowiec, Dęblińska Nr 1. 1715

RZADKA OKAZJA! Z powodu wy-
jazdu sprzedam w miejscowości
„Niwce” sklep spożywczy z wyro-
bioną 20-to letnią klientelą. Wia-
domość: Niemce, dom Kąckowski, obok
zarządu kopalni. Firma „Mar-
ja Swięcka”. 1741-3

Posady i prace.

Potrzebni formierze na drobne robo-
ty pomocnicze „formierzy” Zak-
łady Przemysłowe H. Czerwowski,
Sosnowiec 1679-2

Potrzebny subiekt fryzjerski dobry
pracownik. Warunki bardzo dobre.
Myszkow, Balzam 1693-2

Panią, która pracowała w piwiar-
ni jako bufetowa poszukuje za-
jęcia. Zgłoszenia proszę nadsyłać do
„Kurjera Zachodniego” w Będzinie
pod „Inteligencją”. 1729-2

Potrzebna służąca do robot gospo-
darskich, obeznana z chowem
krowy. Zgłaszać się: Janota, Cze-
ladz, Miłowska 71. 1730-2

Lokale.

Pokój do wynajęcia z osobnym wej-
ściem, centrum miasta. Wia-
domość: Administracja Kurjera Zachod-
niego, Sosnowiec. 1714-2

Nauka i wychowanie.

Stenografii wycza darmo listownie
Redakcja stenografii rolniejskiego,
Warszawa, Szczygła 12. 1524

1726-3

CHCESZ OTRZYMAĆ PUSADĘ?
Musisz ukończyć kursa fachowe
korespondencyjne prof. Sekulowicza.
Warszawa, Żółwia 42. Kursa wy-
czają listownie: buchalterji, rachun-
kowości kupieckiej, korespondencji
handlowej, stenografji, nauki handlu,
prawa, kaligrafji, pisanja na moszy-
nach. Po ukończeniu świadectwa.
ZADAJCIE PROSPEKTOW! 1263-5

Różne.

Oddamy w dzierżawę 367 przętów
łaki, położonej w Sosnowcu nad
rzeką Brynicą. Zgłoszenia: T.wo Go-
rniczo-Przem. „Saturn” w Czeladzi”

Zgubione dokumenty.

Hirszt Briner zgubił książkę woj-
skową, wydaną przez PKU. So-
snowiec. 1701-3

Polczyk Jan zgubił paszport zagra-
niczny wydany przez Biuro Emi-
gracyjne w Poznaniu i kartę wojsko-
wą wydaną przez 42 p. p. 1667-3

Cichon Marjan zgubił pozwolenie na
kierowanie samochodem, wydane w
Warszawie. 1670

Wyględacz Julian zgubił książkę
wojskową, wydaną przez P.K.U.
Sosnowiec. 1696

Wolski Jan zgubił książkę wojsko-
wą, wydaną przez P. K.U. So-
snowiec. 1690

Skalmierński Paweł zgubił książeczkę
nasy chorych. 1720

Wiaderny Tadeusz zgubił książeczkę
wojskową wydaną przez P.
K. U. Sosnowiec. 1693-3

Maszczyk Ludwik zgubił książeczkę
nasy chorych. 1719

Duterman Moszek zgubił książkę
wojskową, wydaną przez PKU.
Sosnowiec i dowód osobisty wydany
przez starostwo gęzińskiego. 1728

KONKURS na stanowisko dwóch nauczycieli:

1) przedmiotów ogólnokształcących (j. polski, rachunki, kra-
joznawstwo), 2) przedmiotów zawodowych (fizyka przemy-
słowa, materiałoznawstwo, technologia, rysunek zawodowy,
geometria).

Zgłoszenia, tylko pisemne, wraz z odpisami świadectw, życiory-
sem, oraz podaniem warunków nadsyłać do dnia 4 kwietnia r. b.
Ewentualne objęcie posady nastąpi od zaraz. Zgłoszenia nie-
uwzględnione pozostaną bez odpowiedzi. Odpisów świadectw
nie zwraca się. 1728

ZARZĄD T-WA SZKOŁY RZEMIEŚLNICZO-
PRZEMYSŁOWEJ w MACZKACH (GRANICA)

MARYLA GREMO

Światowej sławy artystka tancerka wystąpi

20 marca

20 marca

21 marca

w Sosnowcu

w Dąbrowie

w Będzinie

w Teatrze Miejskim

w Teatrze „Nomet”

w Teatrze „Corso”

o godzinie 8 wiecz.

Przedstawienie po-
łudniowe o g. 2

o godzinie 8 wiecz.

Bilety wcześniej do

pp. Bilety do nabycia

Bilety wcześniej do

nabycia w cukierni

w cukierni p. Pie-
trza

nabycia w cukierni
p. Czerwinskiej.

Ważne! Żadacie w aptekach i dro-
geriach higieniczny przysypki dla
dzieci „PUDER DZIDZI” (z Kogut-
kiem, utrzymujący ciało dziecka w
zdrowiu i czystości. 6383

HEMOROJDY!

Czopki hemoroidalne Gaseckiego
(z Kogutkiem) usuwają ból, swę-
dzenie, pieczenie, krwawienie i
zmniejszają guzy (żyłaki).
Sprzedają większe apteki

Choroby płuc!

Stosowany przez pp. Doktorów
„Balsam Thiocolan Age”
przy gryźliwej, bronchicie, kaszlu
ulatwia wydzielanie się płwociny,
wzmocnia organizm i samopo-
czucie chorego, powiększa wagę
ciała „Balsam Thiocolan Age”
sprzedają apteki i składy apteczne
(drogerje). Żądajcie tylko w ory-
ginalnem opakowaniu apteki

5216 A. Gaseckiego
w Warszawie, 41 Leszno.

CENY PRENUMERATY:

Prenumerata miesięczna z odnoszeniem do domu
lub z przesyłką pocztową

3 Zł. 50 gr.

Prenumerata zagraniczna miesięcznie 5 Zł.

Cena egzemplarza 20 groszy.

Przed tekstem (Pierwsza strona) za wiersz mm 1-lamowy układ 4-szpaltowy	50 gr.
W tekście	85
Za tekstem	15
5	15
10	15
15	15
20	15
25	15
30	15
35	15
40	15
45	15
50	15
55	15
60	15
65	15
70	15
75	15
80	15
85	15
90	15
95	15
100	15
105	15
110	15
115	15
120	15
125	15
130	15
135	15
140	15
145	15
150	15

Każda nowa podwyżka obowiązuje już wszystkie przyjęte ogłoszenia do zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia.

CENY OGŁOSZEŃ:

Drobne ogłoszenia do 90 wyrazów 10 gr. za wyraz, powyżej 20 wyra-
zów 15 gr. za wyraz. Najmniej 1 zł. Matrymonialne 15 gr. za wyraz.

Ogłoszenia osobne i tustym drukiem podwójnie.

Zagraniczne 100 proc. droższe.

W numerach niedzielnych i świątecznych ceny o 25 proc. droższe.
Za terminowy druk, oraz za przestrzeganie miejsca ogłoszeń,
administracja nie odpowiada.

Sosnowiec: REDAKCJA: Piłsudskiego Nr. 4. Telef. Nr. 64.

ADMINISTRACJA: Dęblińska Nr. 1. Telef. Nr. 73.

Katowice: REDAKCJA 1

ADMINISTRACJA (ul. Gliwicka Nr. 3.
(Telefon Nr. 23-04.)

Filje i agentury własne: Będzin, Mołachowskiego 7. — Dąbrowa, Sobieskiego 8, telef. 1-25. — Zawiercie, 3-go Maja 27. — Grodziec, Będzińska.

Redaktor: TADEUSZ OPIOLA.

Druk „Kuriera Zachodniego” w Sosnowcu, Dęblińska 1

Wydawcy: Sp. Akc. „KURJER ZACHODNI”